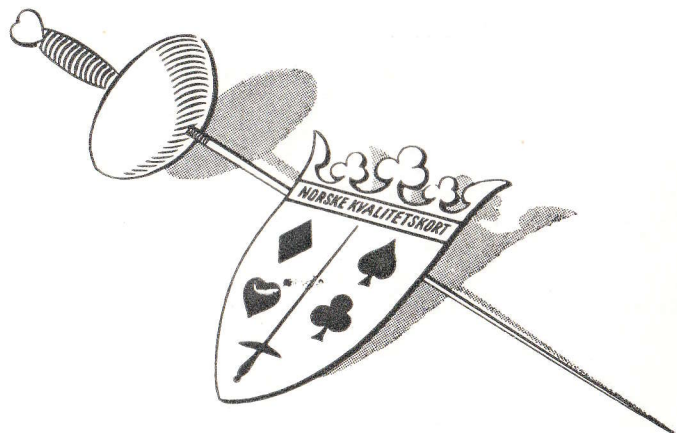

Sverre Haagensen
Gamle Madserud Allé 6
Oslo

SPILL MED NORSKE
KVALITETSKORT

BRUK

«KÅRDEKORT»

— FÅES OVERALT HVOR SPILLEKORT SELGES —

Pris kr. 1,75

BRIDGE

*William B. Herse*th: EM i Palermo.
Jan Dørumsgaard: Sommerfinalen 1959.
Finn Myhrer: Gjøvikturneringen.
C. A. Perroux: Det blå lags hemmelighet.
Andreas Schrøder-Nielsen: Norges lag i EM.
Oddm. Sjursen: Hamarturneringen.
Erling Wik: Fritt Forum.
Knut With: Kragerø-cupen.

W. B. H.

„BRIDGE“ A la Carte

Massevis av turister har forlenget gjort Italia pr. bil, og så mange overstadige begeistrede reisebeskrivelser fra dette skjønnne land er allerede blitt skrevet, at jeg ikke skal servere leserne noen beskrivelse av alt det den danske bridgeredaktør Svend Carstensen og jeg opplevet på vår 4500 km. lange tur på kryss og tvers gjennom Vest-Europa. La meg bare ganske kort nevne en enkelt ting som sannsynligvis neppe er kjent av særlig mange. Under vår «inspeksjon» av Chartreusedestilleriene ved Grenoble, viste det seg at hele dagsproduksjonen den 8. januar 1959 omhyggelig var lagt til side på spesialfat i Tricolorens skjønnne farger.

Hvorfor?

Fordi det var den dag de Gaulle grunnla den «tredje republikk»!
— De fat skal ligge lenge, sa direktøren med gallisk patos i stemmen.

Allt annet — også hvorledes vi gjennom bekjentskap med en italiensk skipsreder i en liten by på den italienske Riviera, noen dager senere havnet i hans elegante nye «Casa Rossa» nesten helt nede på spissen av «støvlen», lar jeg ligge. De opplevelser, som gjorde turen fantastisk morsom for oss, har neppe interesse for leserne, så derfor:

Over til Palermo!

Var turen nedover Italia varm, så presenterte Palermo seg garantert varmere. Derfor samlet alle de utenlandske spillere og ledere seg ganske naturlig ute på Villa Igiea hvor selve turneringen ble arrangert. Turneringen skulle ikke starte før kl. 15, men fra tidlig morgen var

Villa Igiea okkupert av de internasjonale bridgespillere. Damene eksellerte i elegante toaletter eller i raffinerte stranddrakter og badeantrekk, med franske og italienske skjønnheter i teten. Skjønt enkelte av de nordiske damer hevdet seg med glans. La meg bare ikke nevne navn, tenk på de som ikke ser seg selv på trykk.....

Villa Igiea er verd et par ord. Rett vest for Palermo, like under monumentale fjellformasjoner ligger luksushotellet vel skjermet for vind og vær. Prisene er noe for seg selv. Omkring 3 kroner for en selters eller et glass mineralvann. Og som en spesiell vennlighet overfor bridgespillerne var prisen på et aftensmåltid senket til 2000 lire — eksklusivt nær sagt alt. Jo, miljøet er slik det pleier å være, menneskene stort sett de samme, og den lette nervøsiteten før slaget skal stå er akkurat den samme som alltid

Det var mange interessante «stilstudier» å gjøre på stranden. De raffinerte damene som forsiktig, så forsiktig, la på svøm for om mulig å forhindre at førmiddagens omhyggelig lagte teint ikke skulle komme i berøring med for meget vann... erverdige herrer som f. eks. englenderne, der nok må prestere langt andre sportsprestasjoner ved det grønne bord, hvis de skal kunne gjøre seg håp om å vinne, barnslig glade italienerne som hadde private fotografer med for å bli filmet når de presterte alt annet enn elegante stup fra øverste brett, kort sagt, de mange små avslørende trekk som forteller så meget om natur og lynne hos de forskjellige nasjoner. I sin

Over til side 286.

Nr. 8 — 1959

BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Alesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

William B. Herseth:

ITALIENERNE europamestere for 4. gang på rad!

Meget pene norske plasseringer
Svakt arrangement

«Det er selve solen som ønsker alle deltagerne fra hele Europa velkommen til årets Europamesterskap, som vi er lykkelige over å arrangere».

Slik lød borgermesterens velkomsthilsen til de mange utenlandske spillere og gjester på Rådhuset i Palermo. Og sikkert er det at varmen til tider har vært ganske overveldende henede. Derfor var det et naturlig og klokt trekk å la kampene begynne klokken tre om ettermiddagen og avslutte ved 2-3 tiden om natten.

Italia arrangerte EM så sent som i 1951. Det koster normalt en for-

mue å arrangere et Europamesterskap (det er bare Halle som hittil har klart det mesterstykket å tjene penger på det). Derfor er ikke medlemslandene i EBL særlig glade over å måtte ta arrangementet. Men hvorledes kan da det italienske forbundet med bare 4000 medlemmer klare å ta ikke bare 2 Europamesterskap, men også 2 Verdensmesterskap på hjemmebane, samt sende sine spillere til U.S.A. gang etter gang? Forklaringen er meget enkel. Det er den italienske stat som gir statsbidrag til bridgen. Turistinntektene betyr meget i Italia, derfor

inviterer italienerne allerede til neste år til bridgeolympiade. Rom var først påtenkt, men lokalvanskeligheter og manglende tilskudd fra byens myndigheter gjør at Turin eller eventuelt Neapel blir stedet. Sett på bakgrunn av årets uhyre svake arrangement er det et meget klokket trekk av Verdensbridgeforbundet å sørge for at Baldwin og Sobel fra U.S.A. sammen med Filar-ski, Holland, Franklin, England og Jannersten, Sverige blir tekniske ledere av olympiaden. Stone, hvis opp-treden i Como ikke er glemt, har fått kniven for strupen. Enten en uforbeholden unnskyldning, beregnet på offentliggjørelse, eller startnektelse i olympiaden.

Europamesterskapet er som vanlig en samling av rutinerne gamle spillere. Italienerne stiller med 2/3 av det blå lag. Også her gjør såkalte «lokale forhold» seg gjeldende. Opprinnelig lå tyngden av italiensk bridge i Nord-Italia, men i de senere år har Neapolitanerne Chiaradia, Forquet og Siniscalco tatt ledelsen sammen med Avarelli og Belladonna fra Rom. Som en imøtekommenhet mot Nord-Italia ble derfor Franco (skaperen av Marmicsystemet og antagelig Nord-Italias sterkeste spiller) tilbudt plass på EM-laget. Da han imidlertid ble nektet å spille med sin ordinære makker, Giovine, og selv nektet å akseptere den makker det italienske forbundet tilbød ham, gled han ut av bildet. I stedet spiller Bianchi — Manco, hvorav den første regnes som minst jevngod med de gamle verdensmestre.

England stiller med sine gamle kanoner, Reese — Schapiro. Men det kan ikke nektes at årene begynner å gjøre seg gjeldende innen det engelske laget. «Reese er jo blitt så forsiktig med årene at han ikke lenger tør melde» var den karakteristikk som en kjent englender ga meg da vi diskuterte sjansene hernede. Sharplesbrødrene, som spilte i Oslo, var uttatt også i år, men måtte melde forfall. Derfor er — for første gang i engelsk bridgehistorie — et par uten for London med i EM. Det er Manchester-spillerne Franks - Lazarus.

Et solid par, kanskje ikke av den store toppklasse, men gode nok i seg selv. Og fremfor alt, noen meget sympatiske spillere. Her er et lite eksempel: Etter 3 passer åpner fjerdehand med 2 grand. Assistenten, som etter reglene skal deklare seg stopp i 5 sekunder, glemte selvsagt dette (her nede er alt mulig galt) og åpnerens makker trodde derfor at åpningsmeldingen var 1 grand. Han passet og en opplagt utgang var forspilt. Da blindemanns kort kommer på bordet, oppklares misforståelsen, og Franks foreslår øyeblikkelig at «vi spiller 3 grand» hvilket turneringslederen, som har sittet og sett på kampen, imidlertid nekter, da hvert lag selv er ansvarlig for eventuelle feilhørslar. Korrekt etter reglene, men hårdt når misforståelsen skjer på et fremmed språk, som laget ikke behersker særlig godt. Men flott opptreden av Franks!

Franskmenne har også et meget sterkt lag, omenn de berømte spillere Ghestem -- Bacherich ble slått ut under den kvalitetsuttagnings som Frankrike foretok for EM.

Belært av erfaringen fra fjorårets mesterskap i Oslo, hadde EBL bestemt at loddtrekningen først skulle foregå på åpningsdagen. Det er en god regel, som forhindre de mange oversitterunder vi hadde i Oslo. En annen nyhet i år var at fjorårets 4 beste lag var «seeded» på den måten at de ikke skulle møte hverandre for i turneringens siste runder. Men det innebar den antiklimaks for de øvrige deltagerne at de på denne måten kommer til å møte disse 4 hårde lagene i rad og rekke — og Norge hadde den skjebne å bli det første land som fikk denne hårde «trøkk» i starten. Faktisk innebærer denne ordningen en viss fordel for det «fjerde» av de store lagene, fordi dette lag vil møte konkurrenter som i de foregående runder er blitt kjørt trett av de andre store kanonene. I en slik kraft- og nerveanspennelse som et EM er, skal man nemlig ikke se bort fra hva dette betyr. Hollendernes gode plassering i Wien for noen år siden var sikkert vel fortjent, men der hadde Holland

nettopp denne fordel med å møte lag som hadde hatt «de 3 store» i de tre foregående runder.

Runde for runde:

Av tekniske grunner ble enkelte halvrunder spilt utenfor tur. Men for å få bedre oversikt tar vi kampene runde for runde i vårt referat:

Til orientering for leserne gjør vi oppmerksom på at det kreves 6 poeng for vunnet kamp.

1. runde:

Mot England spilte Magnussen — Schröder-Nielsen og Høie — Strøm hele kampen.

Resultatet var hele 70-28 etter at England hadde vunnet første halvrunder med 28 poeng. Ellers bød runden tilsynelatende på den overraskelsen at Sverige måtte nøye seg med uavgjort mot Spania. Ifjor vant imidlertid Sverige med bare 7 poeng over Spania, og det spanske laget, som er ungt og slett ikke ufarlig, skal man ikke helt undervurdere. Svenskenes lag overbeviste ikke. Egypt startet også bra med seier over Østerrike. Men Østerriks størhetstid i bridge er nå forbi. Dr. Reithoffer, som er non playing lagkaptein, fortalte at Schneiders karriere som bridgespiller er definitivt forbi. En alvorlig hjertesykdom forbyr alle nervepåkjenninger og derfor har stjernespilleren Schneider for alltid lagt konkurransebriden på hyllen. Dermed har Østerrike mistet selve ryggraden i sitt lag.

Runderesultater:

England — Norge	70-28
Frankrike — Tyskland	75-28
Italia — Irland	85-34
Egypt — Østerrike	64-46
Sveits — Belgia	68-55
Finland — Danmark	90-49
Holland — Libanon	50-44
Sverige — Spania	50-45

2. runde:

Mot Italia stilte vi i første halvrunder opp med Gunnar Johansen — Bjørn Larsen og Magnussen — Schröder-Nielsen. Italienerne spilte i stor stil og ledet med hele 34 poeng ved halvtid. I annen runde gikk Høie — Strøm inn i stedet for Magnussen —

Schröder-Nielsen. Halvrunden ga 9 poeng til Italia, som altså vant kampen 78-35. Topplagene vinner konfortabelt sine kamper, mens Finland som startet så pent mot Danmark i første runde, slo Sveits med Besse i spissen. Svenskenes lag inngir ikke tillit. De taper annen halvrunder mot relativt svake Irland og vinner med bare 6 poeng — det absolutte minimum for seier. Det gir visse forhåpninger for neste runde, hvor Norge skal møte Sverige.

Resultatene:

Italia — Norge	78-35
Danmark — Libanon	47-39
Finland — Sveits	50-37
Belgia — Østerrike	87-38
England — Egypt	66-35
Sverige — Irland	48-42
Frankrike — Spania	70-35
Holland — Tyskland	66-18

3. runde:

Kampgløden idet norske laget var stor. Nederlagene mot Italia og England var jo noe en nøkternt måtte regne med, men nå var sjansen der. De siste bykampene var jo gått i norsk favor, og ifjor vant jo Norge det innbyrdes EM oppgjøret med 7 poeng. Her skulle kjempes. Bjørn Larsen, Gunnar Johansen og Magnussen så målbevisste ut, og Schröder-Nielsen var rolig, men et konsentrat av vinnervilje. Her skulle kjempes — mot Anulf - Lilliehøok, Wohlin og Zachrisson. Den svenske lagoppstillingen viste hvorledes den svenske lagledelsen så på kampen. Vi hadde fordel av å kunne innta våre plasser etter at svenskene hadde satt seg. Sin vane tro tok Bjørn Larsen første runde mot Wohlin. Bjørn er nemlig en av de få spillere Wohlin ikke får det til å gli mot — og det vet både Bjørn og Wohlin. 3 poengs ledelse til Norge etter første halvrunder ga grunn til en behersket optimisme, og da annen halvrunder også gikk til Norge, kunne vi notere oss for seier i det innbyrdes oppgjør! Ifjor vant vi med 7 poeng, i år med 8. De «3 store» noterte med interesse at svenskene hadde tapt 3 poeng til «mellomnasjonene».

Den virkelige sensasjonen var Egyptus store ledelse over Italia. Hele 21 poeng lå Egypt foran og det var en meget nedtrykt Belladonna som kom ut fra lukket rom og på kameratenes spørsmål om hvorledes det var gått, bare ristet på hodet og svarte: «Male, male» (dårlig, dårlig). I annenrunde kom imidlertid italienerne fryktelig tilbake, og her inntraff så det sørgelige intermessuet med protestspillet, som vi behandler i neste nummer.

Resultatene:

Norge — Sverige	40-32
Spania — Tyskland	89-50
Frankrike — Irland	49-38
Italia — Egypt (protest)	60-49
England — Belgia	64-32
Østerrike — Finland	47-39
Sveits — Libanon	56-39
Holland — Danmark	69-32

På det nåværende tidspunkt var det bare England, Frankrike, Italia og Holland som ikke hadde avgitt poeng. Men hva hollenderne angår, hadde de bare hatt såkalte «lette kamper». Finland og Sveits ligger bra an med 4 poeng, Sverige (hvis sjanser allerede må avskrives) har sammen med Spania 3 poeng. Belgia, Danmark, Egypt, Norge og Østerrike har alle 2 poeng, mens Irland, Libanon og Tyskland ligger på bunnen uten poeng. Norge har dog relativt sett en bedre posisjon enn tabellen viser, fordi vi bare har hatt sterke motstandere.

4. runde:

Mot Frankrike spilte Magnussen - Schröder-Nielsen og Johansen - Larsen første halvrunde, mens Høye - Strøm gikk inn i annen halvdel istedet for Johansen - Larsen. Første runde var meget jevn og vårt lag ledet bare med et eneste poeng. Men i annenrunde kom tilbakeslaget og Frankrike vant kampen stort. Sveits satte runderekord mot Danmark, men ellers gikk runden som ventet.

Resultatene var:

Frankrike — Norge	61-27
Sveits — Danmark	109-28
Østerrike — Libanon	85-29

England — Finland	77-23
Italia — Belgia	69-18
Sverige — Egypt	66-43
Irland — Tyskland	47-44
Holland — Spania	57-42

Stillingen i teten er altså fremdeles uforandret. England, Frankrike, Holland og Italia har alle 8 poeng, Sveits har 6, Sverige 5, Finland og Østerrike 4, Spania 3, Norge, Belgia, Egypt og Danmark 2, Irland og Tyskland 1, mens Libanon er uten poeng.

5. runde:

Bjørn Larsen — Gunnar Johansen og Høye — Strøm hadde ingen vanskeligheter med Tyskland og vant stort. Ellers noterer vi oss at Sveits slo Holland, slik at kampen om mesterskapet nå er konsentrert om de «3 store».

Resultatene:

Norge — Tyskland	67-41
Irland — Spania	75-45
Frankrike — Egypt	56-30
Sverige — Belgia	72-43
Italia — Finland	53-28
England — Libanon	79-33
Østerrike — Danmark	46-35
Sveits — Holland	75-16

England, Italia og Frankrike har 10 poeng. Sveits og Holland 8, Sverige 7, Østerrike 6, Norge og Finland 4, Irland og Spania 3, Belgia, Danmark og Egypt 2, Tyskland 1 og Libanon fremdeles 0 poeng.

6. runde:

Bjørn Larsen — Gunnar Johansen og Høye — Strøm spilte hele kampen mot Spania og vant klart. Ellers bedret italienerne sin score med stor seier over Libanon. Men fremdeles er det dødt løp i teten. Men Norge avanserer! Og Holland faller tilbake. Dansk ledelse med 12 p. ved halvtid forteller at England ikke er usårbar.

Resultatene:

Norge — Spania	52-36
Sveits — Østerrike	63-48
England — Danmark	73-52
Italia — Libanon	101-27
Sverige — Finland	56-44
Frankrike — Belgia	62-36
Tyskland — Egypt	46-44
Irland — Holland	57-41

7 runde:

Mot Irland var det bare såvidt båten bar. Magnussen — Schröder-Nielsen og Bjørn Larsen — Gunnar Johansen klarte såvidt uavgjort med 5 poeng under. Sensasjonen i runden var imidlertid at Sveits klarte å ta 1 poeng fra England i en kamp der Besse og Reichenbach valset opp med englenderne. Italienerne og franskmennene var fornøyde, englenderne tilsvarende skuffet, for nå var Italia og Frankrike alene i teten.

Som et eksempel på det gjennomført slette arrangement, kan nevnes at den offisielle resultatliste denne dag oppga at Sverige og Libanon hadde spilt uavgjort, mens det faktiske resultat var at Libanon hadde vunnet kampen. En svensk journalist, som hadde vært ute på en dags-tur for å bese severdighetene i Palermo nærhet, kom tilbake og holdt på å gå i vannet da han skulle referere resultatene pr. telefon til sin avis. For det er ikke en vanlig trykfeil det dreier seg om. Nei, med vanlig grundighet når det gjelder å gjøre noe riktig galt, var det uavgjorte resultat innarbeidet i totaloversikten. Heldigvis var en annen journalist til stede og fikk oppklart feilen.

Resultatene:

Irland — Norge	53-48
Egypt — Spania	56-42
Tyskland — Belgia	48-37
Frankrike — Finland	73-28
Libanon — Sverige	41-33
Italia — Danmark	67-33
England — Sveits	53-49
Holland — Østerrike	67-26

Nå er stillingen den at Italia og Frankrike leder med 14 poeng, fulgt av England som har 13. I neste «gruppe» kommer Sveits med 11, Holland med 10, Sverige med 9, deretter kommer Norge med 7, Irland og Østerrike med 6, Egypt 5, og Finland og Tyskland med 4, Spania 3, Belgia og Danmark og Libanon med 2 poeng.

8. runde:

Nytt nederlag for Norge — denne gang mot Holland som ledet med 4

poeng ved halvtid over Høye — Strøm og Magnussen — Schröder-Nielsen. Kampen fortsatte med uforandret lagoppstilling, men annenrunde gikk stort i favor av Holland som vant med 28 poeng. Ellers var det «normale» resultater:

Holland — Norge	62-34
England — Østerrike	81-39
Italia — Sveits	74-34
Sverige — Danmark	61-51
Frankrike — Libanon	61-37
Egypt — Irland	71-30
Finland — Tyskland	54-50
Belgia — Spania	48-48

Stillingen er nå: Italia og Frankrike, begge 16 poeng, England 15, Holland 12, Sverige og Sveits 11, Norge og Egypt 7, Irland og Østerrike 6, Finland og Tyskland 5, Spania 4, Belgia 3, Libanon og Danmark 2 — med Danmark på sisteplass på dårligste score. Skuffelsen i den danske leir var så stor at en av de danske journalistene telegraferte hjem følgende overskrift:

Endelig lykkedes det — Danmark på sisteplassen.

Kan hende denne harselas egget det danske laget til neste rundes død!

9. runde:

Bjørn Larsen — Gunnar Johansen og Høye — Strøm spilte uavgjort med Egypt i en kamp hvor vi vant første runde med 2 poeng og annenrunde med 1 poeng — altså ikke nok til seier. Men hva var dette resultat mot den sensasjon at jumbo-laget Danmark gikk bort og slo Frankrike. Det var Kruse-Hansen og Svend Aage Christensen som i lukket rum fullstendig hadde overspilt Jais — Trézel, mens ekteparet Schaltz på sin side hadde en god runde i åpent rum. Med 16 poengs ledelse etter første runde klarte danskene å redusere tapet i annenrunde til 7 poeng og vant dermed kampen.

Den engelske lagleder kom på gratulasjonsvisitt til danskene, det var ikke måte på det antall drinker som italienske supportere ville spandere på danskene, og hotel de Ponte, hvor jeg bor sammen med det norske og

italienske lag, var kl. 3-4 på natten en eneste stor italiensk diskusjonsklubb med suveren forakt for andre folks nattesøvn. Hovedkonkurrenten var jo to poeng baketter!

Resultatene:

Norge — Egypt	45-42
Belgia — Irland	48-41
Finnland — Spania	65-49
Tyskland — Libanon	73-52
Danmark — Frankrike	59-51
Sverige — Sveits	62-44
Italia — Østerrike	52-42
England — Holland	55-41

Nå var Italia alene i teten med 18 poeng. Så kom England med 17, Frankrike med 16, Sverige 13, Holland 12, Sveits 11, Norge og Egypt 8, Finland og Tyskland 7, Irland og Østerrike 6, Belgia 5, Spania og Danmark 4 og Libanon 2 poeng.

10. runde:

En rolig runde hvor alt går etter oppskriften, bortsett fra Egypts kjempeseier over Sveits, hvilket passer oss bra.

Høie — Strøm og Bjørn Larsen — Gunnar Johansen vinner med hele 31 poeng over Østerrike.

Resultatene:

Norge — Østerrike	63-32
Finnland — Libanon	56-43
Danmark — Belgia	52-46
Egypt — Sveits	84-32
England — Irland	37-21
Italia — Spania	75-55
Sverige — Tyskland	62-48
Frankrike — Holland	69-35

Tetgruppen har nå skilt seg klart ut. Italia har 20, England 19, og Frankrike 18 poeng. Sverige har plaseringsjanse med 15 poeng, og så følger Holland med 12, Sveits med 11, Egypt og Norge med 10, Finland 9, Tyskland 7, Irland, Østerrike og Danmark med 6, Belgia med 5, Spania med 4 og Libanon med 2 poeng. Høie — Strøm ser lyst på situasjonen. De har helkalkulert alle kamper og regner med norsk femteplass. Men da skal alt klaffe fint.

11. runde:

Men foreløpig ser det ikke slik ut. Belgia tar ledelsen mot Magnussen — Schröder-Nielsen og Høie —

Strøm med 15 poeng etter første halvrunde, og da de også vinner annen halvrunde mot Høie — Strøm og Bjørn Larsen — Gunnar Johansen, så faller Norge tilbake.

Rundens storkamp gikk mellom Italia og England. Første runde bød på glimrende spill, og ga såvidt lite utslag som 29-22 til Italia. Annen halvrunde var fullstendig motsatt. Serier med feil, umeldte slemmer, umeldte utganger en skulle kort sagt ikke tro at det var de samme lagene i aksjon. Det er rart hva nervepåkjenningen betyr selv for så rutinerte lag. Men italienerne var minst dårlige og vant kampen.

Resultatene:

Belgia — Norge	62-42
Italia — England	61-39
Sverige — Østerrike	59-44
Frankrike — Sveits	59-49
Danmark — Tyskland	32-48
Spania — Libanon	46-44
Finnland — Irland	75-13
Holland — Egypt	42-41

12. runde:

Mot Finland stilte vi opp med Magnussen — Schröder-Nielsen og Bjørn Larsen — Gunnar Johansen. Første runde gikk til Finland med 6 poeng, men da annen runde ble norsk med 9 poeng, endte kampen uavgjort.

Rundens store kamp gikk mellom England og Sverige. I det åpne rum overspilte Anulf — Lilliehøok selveste Reese — Schapiro mens Andersson — Sundberg hadde en meget svak runde i lukket rum. Derfor ledet Sverige bare med 1 poeng ved halvtid, men da Andersson — Sundberg gjorde en bra annen halvrunde, vant Sverige den viktige kampen.

Resultatene:

Norge — Finland	48-45
Egypt — Belgia	63-47
Irland — Libanon	54-54
Danmark — Spania	69-35
Sveits — Tyskland	62-29
Frankrike — Østerrike	48-45
Sverige — England	56-45
Italia — Holland	92-54

Men like oppsiktsvekkende var Frankrikes uavgjorte kamp med

Østerrike. Sammen med Italias nye kjempeseier over Holland betyr det at den italienske seieren ser helt opplagt ut. Italia leder nå nemlig klart med 24 poeng. Så følger Frankrike med 21, England og Sverige med 19, og så er det et meget stort hopp til mellomgruppen hvor Sveits Egypt og Holland har 13, Finland 12 Norge 11 og Danmark 10 poeng. Danmarks poengscoring som har brakt våre danske venner opp fra sisteplass til en hederlig 10. plass er vel verd å legge merke til. I jumboklassen kommer så Belgia. Irland Østerrike og Tyskland, alle med 7 poeng, Spania har 5 og Libanon 4 poeng. Det norske laget øyner fremdeles sin sjanse til femteplass. Det er jo bare 2 poeng som skiller.

13. runde:

13 viste seg å være et uheldig tall for Italia. Sverige fortsetter sin sterke oppmarsj og forfølger suksessen mot England med en ny overraskende seier over Italia. Italias første nederlag. Vær sikker på at de svenske spillerne biter seg i leppene over de bortsølte poengene mot bl. a. Libanon og Spania som paraderer på bunnplassene. Tenk hvilken tetplass Sverige kunne hatt!

Samtidig utkjemper Frankrike og England en drabelig dyst. Meldingen om svenskenes suksess mot England gjør at Frankrike øyner sin sjanse. De har nemlig ennå ikke møtt Italia og kan de slå England, har de redusert italienernes forsprang til bare 1 poeng. Med andre ord: De har vinnerjanse! Franskmenne spiller elegant og flott, mens England tydeligvis er knekket av sitt nederlag mot Sverige. 42-18 etter første halvrunde gir Frankrike stor trygghet, og da Boris Schapiro i annen halvrunde bryter fullstendig sammen og må bæres ut — Jais som er lege tar ham øyeblikkelig under behandling — forbauser det ikke at Frankrike vinner med 58 poeng. Da Schapiro's illebefinnende skjer i lukket rum kan reserve ikke settes inn, og han fullfører kampen så godt han kan.

Libanon volder oss ikke besvær. Høie — Strøm og Magnussen — Schröder-Nielsen vinner første halv-

runde med 15 poeng, og Høie — Strøm avslutter sammen med Gunnar Johansen — Bjørn Larsen i like sikker stil. Ellers er runden meget gunstig for oss fordi nesten alle våre konkurrenter til femteplassen taper poeng. Tipsene holder, og stemningen i det norske laget er høy. Det er sjanser til en virkelig god plaserings. Sett under ett er det faktisk den mest overraskende runde hittil.

Resultatene:

Norge — Libanon	79-44
Frankrike — England	89-31
Sverige — Italia	37-29
Østerrike — Tyskland	63-40
Spania — Sveits	62-59
Irland — Danmark	45-41
Finnland — Egypt	62-37
Belgia — Holland	56-48

I sammendraget er nå stillingen i teten sjanserik: Italia har 24, Frankrike 23, og Sverige har faktisk en teoretisk sjanse med sine 21 poeng. England er utslått med 19 og så kommer den jevne mellomgruppen hvor Sveits og Finland har 14, Norge Egypt og Holland 13, samt Danmark med 11 poeng. Belgia og Østerrike med 9, Irland med 8, Tyskland med 7, Spania med 6 og Libanon med 4 danner køen.

14. runde:

Frankrike — Italia som Ramakamp! Lenge i forveien er Ramarummet for første gang helt overfylt av et fantastisk, subjektivt og høyst entusiastisk italiensk publikum, som sammen med pressen og de spillere som har fri i denne runden vil oppleve EM's største kamp — tror man! Men for en skuffelse. Den franske lagledelse gjør det katastrofale misgrep å stille opp med Bourchtoff — Delmouly i stedet for Swarc — Pariente. Franskmenne har jo til disposisjon det samme laget som slo Italia i Oslo, men de bruker det i k k e. Og konsekvensene lar ikke vente på seg. I matchens første spill demonstrerer Belladonna sin manglende respekt for sin debutantmotstandere. Han melder en sjansebetont 3 grand som han vinner og Italia har en flyvende start

med 6 poeng. I neste spill opplyser assistenten feilaktig at Nord skal åpne og Bourchtoff er så preget av stundens alvor og det foregående spill, at han glemmer at han også åpnet i første spill. Melding utenfor tur — franskmennene straffes — og utgang går tapt. Italia leder med 12-0. I neste spill tar også Italia 6 poeng. Det er tydelig at de franske debutanter ikke tåler påkjenningen i starten og den påkjennning det er å spille i Ramaet. 39-1 — utklassing i første runde. Og mesterskapet må bli Italias. Utskiftningen i annen runde hjelper lite. Italienerne spiller fortsatt strålende med første rundes trygge sifre i ryggen.

Magnussen — Schroder-Nielsen og Bjørn Larsen — Gunnar Johansen vinner første halvrunde mot Danmark med 20 poeng. Høye — Strøm løser av Magnussen — Schroder-Nielsen og da Danmark bare klarer å redusere med 3 poeng, regner vi med at Norge kan ligge på 5. eller 6. plassen. Men så godt er det ikke. Holland slår nemlig det variable svenske laget, og Sveits tar Irland. Men Belgia slår Finnland og Libanon mander seg opp til uavgjort mot Egypt, så tross alt lysner det for Norge.

Resultatene:

Norge — Danmark	49-32
Italia — Frankrike	84-17
Belgia — Finnland	57-28
Egypt — Libanon	56-56
Sveits — Irland	69-40
Østerrike — Spania	53-19
England — Tyskland	72-36
Holland — Sverige	53-34

Nå er Italia Europamester selv med tap i siste runde. Frankrike har så god score at de neppe vil tape annenplassen, selv med tap mot Sverige i siste runde. England vil også vinne på score over Sverige og har bare bunnlaget Spania tilbake. Og Norge ligger bare 1 poeng etter Sveits som holder 5. plassen. Men Sveits score kan vi ikke true, så det må ren seier til. Vi har Sveits igjen i siste runde, sjansen er der! Men da må også Finnland slå Holland for oss. «Du skal se det går i lås alt

sammen» sa den uforbederlige optimisten Høie!. Vel, vi får se.

15. runde:

Høie — Strøm og Bjørn Larsen — Gunnar Johansen leder med 4 poeng over Sveits ved halvtid. Og Finland leder over Holland med 7 poeng. Vi har altså sjansen til en hederlig femteplass og våre spillere tar godt vare på den. De øker med 12 poeng i annen runde og så er det bare glede. Fra det åpne rummet kommer rapporten om at Finnland fullstendig har overspilt Holland. Det kan ikke være tvil om resultatet.

Italia setter et elegant punktum: 38-3 mot Tyskland ved halvtid og tilsvarende annen omgang forteller tydelig og klart at her er det mestrene som spiller. Og Sverige, som hadde sjansen til å slå alle de andre store, taper i to jevne halvrunder til Frankrike.

Libanon finner plutselig frem kruttet og da Danmark er helt overlegen i kampen mot Egypt, skjer det store forandringer i slutt Tabellen.

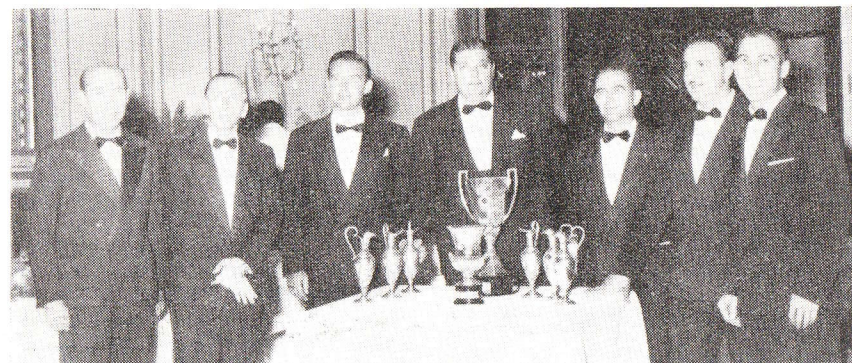
Resultatene:

Norge — Sveits	60-44
Frankrike — Sverige	57-45
Italia — Tyskland	74-25
England — Spania	67-35
Østerrike — Irland	41-39
Danmark — Egypt	74-47
Libanon — Belgia	74-47
Finnland — Holland	53-18

Det gir følgende sluttresultat:

Åpen klasse:

1. Italia	28	1054—532
2. Frankrike	25	897—605
3. England	23	909—630
4. Sverige	21	773—669
5. Norge	17	717—734
6. Sveits	16	850—759
7. Finnland	16	740—707
8. Holland	15	718—728
9. Egypt	14	755—779
10. Danmark	13	755—863
11. Østerrike	12	698—785
12. Belgia	11	719—826
13. Irland	9	629—796
14. Libanon	7	656—923
15. Tyskland	7	624—951
16. Spania	6	683—890

På vei mot det fjerde verdensmesterskap på rad?
Det italienske laget (fra venstre): AVARELLI, CHIARADIA, FORQUET, FERROUX (nonplaying captain) MANCO, BELLADONNA og BIANCHI.

Italia vant en meget velfortjent seier. Sett under ett var det faktisk klasseforskjell mellom den stødige italienske innsatsen i alle runder så nær som halvrunder mot Egypt som ble tapt med 21 poeng etter dårlig spill av begge de italienske par. Men ellers hadde italienerne bare 4 minusrunder ialt, og der var resultatet henholdsvis 5-5 og 3 poengs tap. Sammenlignet med de andre lagene, som delvis vant endel av sine kamper med et nødskrik, og delvis klappet fullstendig sammen i andre kamper, kan resultatet ikke diskuteres. Personlig mener jeg at årets italienske lag med Bianchi og Manco er sterkere enn i fjor. Og det tror jeg er den alminnelige oppfatning.

I tetgruppen kom ellers de 3 andre store. Frankrike har et meget sterkt lag og var — sett under ett — sikkert italienernes hårdeste motstander. De klikket mot Italia, ellers har de all grunn til å være fornøyd med innsatsen. Deres annen plass gir Frankrike en sjanse til å delta i neste Verdensmesterskap, fordi dette skal spilles mellom årets Europamester, vinner av Olympiaden i Italia neste år, U.S.A. og Syd-Amerika. Men hvis det blir samme lag som vinner både årets EM og Olympiaden, så skal nr. 2 i årets Europamesterskap bli det fjerde laget. Da Italia er en

av favorittene i Olympiaden, har altså franskmennene en teoretisk sjanse til å delta i neste VM.

Englands lag er for gammelt. Det viser ikke bare Schapiros sammenbrudd, men hele innsatsen. Debutantene Franks — Lazarus er minst jevn gamle med de øvrige på laget, så noen fornyelse er ikke å spore. Konstam — Meredith hadde ingen stor suksess, selv om de selvsagt ikke var dårlige. Men Konstam satt i stadig redsel for Merediths psykiske meldinger, og når han i nøkkelkampene ikke turde gå i slem i flere opplagte tilfelle, så er grunnen den at han alltid var på vakt mot svindel. Så fair som englenderne spiller visste han nemlig som regel like lite som motstanderne når Meredith boltret seg. Men for en kortføring Meredith har. Den var rett ut sagt morsom å studere.

Sverige var i år reneste bjerg og dalbane-lag. Anulf — Lilliehøek var avgjort beste par og Gunnar Anulf har etter min mening aldri spilt så godt som i dette mesterskapet, i alle de store kampene jeg har hatt gleden av å følge ham. Wohlin — Zachrisson var livsfarlige — snart for motstanderne og snart for sitt eget lag. Det forteller meget at den svenske lagledelse tok dem ut av spill i hele tre dager på rad. Men i de store

oppgjørene skal de ha ros. Da ga de hva de hadde og da spilte de strålende. Men når motparten ble undervurdert, så var det «smell på smell» som svenskene sier om tabber. Andersson — Sundberg var stabile, enkelte dårlige runder hadde de, som f. eks. første runde mot England, men til gjengjeld trakk de godt i mange andre kamper. Gode spillere og meget sympatiske spillere, som jo nå begynner å få stor internasjonal rutine.

Kampen om tredjeplassen var temmelig avgjørende. De tre beste lag i årets EM går nemlig uten kvalifisering til finalen i olympiaden. På den annen side gir fjerdeplassen seedingplasing i neste EM og det er jo en avgjort fordel.

Norges innsats behandles av Schröder-Nielsen på annen plass. Vi gratulerer det norske laget med en plasing som var i overkant av hva vi kunne regne med! Vi henviser leserne til Schröder-Nielsens kommentarer.

Av de øvrige skandinaviske land er det først og fremst Finnlands pene syvendeplass som vekker oppmerksomhet. Det arbeides godt i finsk bridge, og finnene kommer år for år. Danskenes imponerende sluttspurt var ganske enkelt fantastisk. Etter å ha ligget på sisteplassen om-

trent halvveis i turneringen, begynte plutselig danskene å vinne, da det viste seg at de kunne slå England var selvtilliten i orden, og deres stadige avansement opp til 10. plass viser at det er bridge i det danske laget. På sitt beste er laget godt — på sitt verste er det helt under båten. Er det hårdmatching og konstant trening som mangler? En spesiell bukett roser gir vi Lizzie Schaltz, hvis solide og gode bridge var en bedre plasing verdig.

For dameklassens vedkommende må vi i dette nummer innskrenke oss til å ta med slutt-tabellen.:

Dameklassen		
1. England	17	532—278
2. Belgia	13	436—320
3. Frankrike	13	435—373
4. Norge	12	337—360
5. Danmark	8	341—417
6. Sveits	8	311—407
7. Italia	7	350—428
8. Irland	6	313—383
9. Sverige	6	317—406

Som vi ser var England overlegen vinner, men Norge hevdet seg meget godt og det var ikke meget som skilte fra annen plass. Så begge de norske lag må sies å ha nådd meget hederlige plasinger i årets Europamesterskap.

„DET BLÅ LAGS HEMMELIGHET”

Av Carl Perroux

Den italienske laglederen Carl Perroux har skrevet en interessant artikkel om det italienske VM laget. Etter å ha lest denne artikkelen, forstår vi bedre de italienske spillernes forgudelse av sin lagleder, og deres stadig tilbakevendende påstand om at det var han som hadde skapt laget. Faktum er jo iallefall at han av åltre italienerne har skapt et av verdens roligste lag. Bare det er i seg selv en prestasjon. Og hans psykologiske erfaringer med hensyn til makker-sammensetninger, bærer bud til oss alle.

— ◇ —

Jeg antar at det er første gang The Bridge World har åpnet sine spalter for en italiener. Derfor er jeg fylt av takknemlighet for en utmerkelse som jeg bare er altfor klar over at jeg ikke er verdig til, og det gjør min oppgave langt mere vanskelig.

Jeg vil begynne med å svare på de spørsmål som ofte er blitt stilt meg under dette mitt annet Amerikaopphold: Hvorfor bruker italienerne kunstige meldinger? Innebærer de noen fordel? Hva er den viktigste forskjell mellom de amerikanske og de italienske meldesystemer? Og tilslutt: Hva er hemmeligheten ved Det Blå Lags seier?

For meg syntes det å være en sammenligning mellom to typer av biler. En standardmodell, produsert i hundretusenvis for det store publikum, er fullstendig forskjellig fra en racervogn. Standardvognene er langt mere komfortable og lettere å kjøre, mens racervognene kjører forttere, krever langt større kjøredyktighet og har langt raskere aksellerasjon. Alt vel å merke på bekostning av komfort og lettere kjøreegenskaper. Bare noen få kan kjøre racervogner uten å brette nakken. Vel, vel. Selv om jeg personlig foretrekker en standardvogn, må jeg innrømme at for å vinne en storturne-

ring så må jeg sørge for å sitte i en racervogn. Vi må derfor ta i betraktning hvorvidt bridgekonkurranser er en fornøyelsestur, eller et billøp. For meg er svaret — med alle dets logiske konsekvenser — utvilsomt: En racervogn er bygget for eksperten — ikke for publikum.

Her er den første store forskjell: De amerikanske systemene er (i likhet med alle naturlige systemer) basert på de millioner som spiller robberbridge. De kunstige systemene, som er fulle av konvensjoner som ofte er vanskelige å huske og kanskje enda mere vanskelige å anvende med fordel, uten å risikere å falle i hukommelsesfeller, representerer en kolossal fordel i konkurransebridge på høieste plan.

Ta som eksempel Neapolitanerkløveren i sin mest typiske form. For å åpne med en kløver må De ha minst 17 poeng. Så hver gang De ikke åpner med 1 kløver, kan De til late Dem den luksu å tale så meget De vil under meldingsforløpet uten at Deres makker kan bli villedet av Deres veltalenhet. De kan ganske enkelt ikke ha mer enn 16 poeng.

Har De på den annen side åpnet med 1 kløver og Deres makker svarer 2 kløver (som viser 1 ess og 1 konge eller 3 konger) hvoretter motparten kommer inn med en melding — vel, hvis De nå finner at det beste De kan gjøre er å spille Deres hånd i forsvar, så er det jo ikke vanskelig å planlegge det beste angrep og organisere spillet slik at De tilføyer Deres motstandere det størst mulige nederlag.

Den Romerske kløvermelding representerer et annet eksempel. Dette systemet er vesentlig basert på fordeling. Det finnes en serie av absolutt konvensjonelle åpningsmeldinger for 3-kortfarver og 2-farvehender. Tenk hvilken fordel det er å vite — ofte allerede fra første melding av, og iallfall sikkert etter makkers andre melding — ikke bare den omtrentlige, men den nøyaktige fordeling hos makker! De vil

Helge Vinje:

DET NORSKE FORDELINGSSIGNALET nøkkelen til godt motspill

Boken koster 10,— kroner.

Den fås kjøpt hos bokhandlerne eller kanbestilles direkte fra forlaget

AASM. ENGENS FORLAG A.S.
Universitetsgt. 7, Cslo

Ekspertenes dom:

Alle som vil følge med i konkurransen i dag og perfektionere sin teknikk bør anskaffe seg den . . . Den største tekniske nyskaping i norsk bridge på mange år . . . Etter å ha lest denne boken må vi si at vi virkelig lengter etter å forsøke oss med fordelingssignalet i praksis . . . Boken er intet mindre enn sensasjonell . . . Låt mig med en gang sega att Vinjes teorier, som stammer från Akademisk Bridgeklubb i Oslo, väckt mycket stort intresse. Det verkar faktisk som fördelingsignalen kan förbättra försvarspelet - den svåraste sektionen i kontraktbridge - åtskilligt . . . Vil De förqredre Deres modspill, saa køb to av Vinjes böger förer Deres makker den ene, läs godt i den en ugestid og begynd derefter at bruge fordelingssignalet i praksis . . . Forfatteren har all ære av sitt verk, letlest, oversiktlig og grei som den er.

lett forstå at hvis De er på offensiven er det et enkelt problem å finne den beste tilpasningen, og hvis De er i forsvar, vil De jo kjenne fordelingen av alle de 52 kortene såsnart De har sett blindemann.

Jeg vet ikke hvorvidt denne artikkel, når den blir lest i Italia, vil medføre at jeg mister all min anseelse hos de venner jeg har. Jeg mener at de amerikanske spillerne spiller bedre enn italienerne. Når det gjelder spillføring er deres intelligens og logikk på topp, og etter min mening er de fremdeles i stand til å slå italienerne.

Men hvorav kommer det da at de taper? De har tapt de siste 5 års oppgjør mot europeerne og derav 3 år på rad mot italienerne som bare representerer de 4.000 medlemmer av den italienske bridgeføderasjon! Jeg er kjed over å gjøre meg upopulær i Amerika — hatet i Italia, upopulær i Amerika..... hvorfor skal jeg rote meg opp i disse kjedeligehetene — men det er min bestemte oppfatning (en venn har den absolutte plikt å være ærlig, og jeg er stolt over å være en venn av Amerika) at amerikanerne melder ikke nøyaktig nok, og at deres meldesystemer (for å gjenta lignelsen) absolutt ikke er noen racerbiler.

Men det er også en annen ting. Etter min oppfatning har amerikanerne noen ypperlige spillere (de beste i verden) men jeg har enda aldri sett dem danne et lag. Det er like lite sant at 6 vakre marmorblokker — stablet oppå hverandre kan bli til en statue. Et lag er en homogen masse, kollektiv, men allikevel med en kampånd som er et faktum og som fullstendig adskiller seg fra den kampånd 6 fullstendig forskjellige spillere kan prestere. Et lag er som et tre, det har mange grener, men bare en stamme. Jeg hevder videre at bridge er en sport, og når vi taler om et fotball-lag eller et rugbylag, så legger vi ikke så stor vekt på deres individuelle spillere, som på deres samspill og lagånd.

Jeg skal gjerne gå litt nærmere inn på dette. Siden 1950 har vi i Italia brukt det følgende system for uttagning av spillere til internasjon-

nal representasjon: En enkelt mann — ikke en spiller som har vunnet noe italiensk mesterskap eller andre nasjonale turneringer, men bare ganske enkelt en eneste mann har vi betrodde den oppgave å ta ut de 6 spillere som etter hans oppfatning vil danne det mest effektive lag i internasjonal konkurranse. Denne mann er samtidig non-playing kaptein for laget. Det er ganske klart at systemet har sine svakheter. Sett fra den «Commissario Tecnico»s (det er det navn vi har gitt denne diktator) synspunkt er det bevisstheten om å bli lagt for hat av alle de som ikke blir tatt ut. Sett fra resultatenes synspunkt er det risikoen for feil når avgjørelsen avhenger av en eneste mann. Alt dette er så riktig, så riktig og jeg kan bare tilføie at bridgepillerne i et hvilket som helst land må legge en umåtelig godvilje for dagen når det gjelder å overse og tilgi de feil som en enkelt utvelger begår. For han må bli en ensom ulv. For min del tilgir jeg ham øieblikkelig, fordi denne diktator i italiensk bridge har vært meg selv i de syv av de ni år ordningen har bestått.

Hvilket grunnlag har jeg prøvet å bygge på. Jeg kan tale fritt nå, fordi kampene er forbi og fordi hver av oss har sin egen profesjon og — lik Cincinnatus — vender tilbake til våre egne stillinger.

Det er ganske på det rene at det i Italia finnes bedre bridgepillere enn disse 6, men det er like sikkert at ingen andre 6 spillere ville gå bedre sammen som et lag. Den praksis å bygge opp en berømt spiller samtidig med at man henger ut de som har spilt dårlig, har alltid vært avskydd av vårt lag. Det er tilstrekkelig å minne om at Chiaradia, vår største tekniker, vår lærer, var lykkelig over å spille ganske lite i de siste internasjonale kampene, fordi han mente at det var til vår felles fordel å sette inn det par som i øieblikket syntes å være i beste form.

Eller for å ta et annet eksempel: Da Belladonna tirsdag den 10. februar tapte hodet, revokerte og nesten styrtet oss ut i katastrofen, så var det ingen som sa noe annet til ham enn at vi forsto ham, og bare jeg

hadde det privilegium å trøste ham i hans fortvilelse, idet jeg talte med ham som en eldre bror og litt etter litt fikk ham til å glemme det som var skjedd, og så fikk ham i form til neste dag. Og den neste dag var den dag hvor vi — i første rekke takket være Belladonnas bidrag i hans forsøk på å gjenopprette sine feil — vant 34 MP på 16 spill!

En annen liten hemmelighet: Når et lag taper, gjør vi ingen forandringer. Vi synes ikke at vi bør reorganisere et par som har spilt dårlig, men heller at vi vil gjenopprette deres selv-tillit, medmindre paret trenger å hvile på grunn av mental eller psykisk tretthet.

Når man danner et par er det viktig å parre «temperamenter» I mitt land er det et ordsprog som sier at det ikke kan være to haner i en kurv. Det samme er tilfelle i bridge. Hvert par må ha en med temperament — med kampånd, med vinnervilje, med aggressivitet. Den andre må være rolig, behersket, reflekterende. Jeg husker (blant de mange feil jeg har begått) hva som hendte da jeg forsøkte å danne et par av Belladonna og Roberto Bianchi, en meget god spiller fra Rom. Etter hvert eneste spill måtte jeg komandere «Break» på samme måten som en ringdommer i en boksekamp. Men nå har Belladonna funnet en ideell makker i Avarelli, og ikke bare en makker, men en venn. Deres mest opphissede diskusjoner dreier seg nå bare om spørsmålet om en tallerken spagetti.

Det samme hendte meg da jeg prøvet å parre Forquet og Chiaradia — to fremragende spillerbegavelser, men to elektriske motpoler. Nå når Forquet har spilt med den rolige Siniscalco, har han etter min mening vist seg å være den avgjørende faktor i vår seier. Kort sagt, det er ingen hemmelighet, bare litt psykologi som trengs å anvendes i bridge.

Jeg har aldri tatt meg den frihet å lære mine spillere hvorledes de skulle melde eller etterpå fortelle dem hvorledes jeg ville ha spilt en bestemt hånd. Bortsett fra når jeg satte dem i godt humør ved mine «analyser», eller når jeg garanterte

dem full lojalitet og full støtte. Det har vært et rykte om at jeg forbød alkohol om aftenen før en stor match, og på selve spilletiden. Ryktet medfører ikke riktighet. Jeg har aldri forbudt noe som helst. Jeg har vunnet mine 6 spilleres tillit og hengivenhet, og jeg har latt dem bli klar over det blå lags ære.

Jeg har prøvd å innprente dem den ære det er å representere vårt land internasjonalt. Jeg har prøvd å få dem til å føle seg som soldater med blå luer, med trikolorens merker. Jeg har latt dem fotografere samlet, drapert deres bord med nasjonalflagg oppmuntret dem før kampene og gratulert dem etterpå og tilsvarende andre ting. Alt sammen skuebrød — skuebrød som i seg selv ikke hadde noe formål, men som allikevel tjente et formål. Det bant oss sammen og helt uten preussiske restriksjoner skapte det sydlanske entusiasme. Jeg vet at det for to år siden ble sagt at vi spilte som om det gjaldt å erobre Kartago. Sant eller ikke sant — etter den seieren ville vi ikke ha byttet vår lykke med noen annens!

Når vi taler om disiplin, kommer jeg i hu en episode som skjedde i New York. Jeg hadde, som vanlig, anbefalt forsiktighet og moderasjon — til kampen var forbi naturligvis. Med en gang kampen var forbi, inviterte en gruppe italiensk-amerikanere laget med seg for å feire seieren med noen drinker. Jeg ble igjen for å si de sedvanlige avskjedsord og takke for oss, hvorefter jeg sluttet meg til dem. Vel, de var alle begynt å drikke, men hva drakk de: Grapefruitsaft, melk, cocacola! Forquet sa til meg: «Du vet, du var ikke her, og vi syntes ikke det var riktig av oss å ta noen fordel av at du var borte». Noe forbud fra meg? Slett ikke. De gjorde det av egen fri vilje fordi de fremdeles tenkte på lagets fordel.

Nå er alt over. Hver av oss vender tilbake til sin sivile stilling. En går tilbake til jussen, en til sin ingeniørgjerning, en til sin skranke, og en til sin bank. Men hver av oss bærer med seg, innrisset i hjertets dyp, erindringen om disse strålende 3 år, det «Blå Lags» år, de år vi var «Champions of the World»

Norges lag i EM

Det norske laget i Europamesterskapet i bridge gjorde en innsats som vel var i overkant av hva man hadde ventet.

Laget besto av Høie — Strøm, som kvalifiserte seg ved å vinne Norgesmesterskapet for par. Da Ognadal Bridgeklubb som vant lagmesterskapet trakk seg, ble Magnussen — Schröder-Nielsen tatt ut på grunnlag av sine resultater gjennom året. G. Johansen — Larsson, som ble nr. 2 i Norgesmesterskapet for både par og lag, ble uttatt, men Larsson kunne ikke reise. I hans sted ble sekretæren i Norsk Bridgeforbund, Bjørn Larsen uttatt, og det var jo å stille store krav til en så lite aktiv bridge-spillers yteevne og kondisjon. Presidenten i N.B.F. R. Halle, skulle vært lagleder og «non playing» kaptein, men kunne ikke komme til turneringen. Bjørn Larsen ble da uttatt som kaptein på laget. Han innkalte ikke til møter foran kampene for å sette oss inn i motpartens meldesystemer. Spillerne fikk vanligvis ikke beskjed om de skulle spille eller ikke før i siste liten, ofte ikke før de selv oppsøkte lagkapteinen. Dette resulterte i adskillige ventetimer for spillerne.

Av hensyn til senere representasjonsspillere vil jeg rette en alvorlig henstilling til N.B.F.'s styre om å trekke opp retningslinjer for en lagkapteins plikter overfor lag og lagkamerater.

Jeg vil forsøke å gi en karakteristikk av den parmessige innsats i de forskjellige kamper uten å trekke frem den enkelte spiller.

Kamp 1. Italia — Norge.

I første halvrunde spilte G. Johansen — Bj. Larsen og Magnussen — Schröder-Nielsen mot de fire verdensmestere. Italia fikk klaff ved begge bord, og vi var statister. De meldte bl. a. 2 syvere som gikk hjem, mens

vi stanset på seks. Resultatet ble så avskrekkende som 39-5.

I annen halvrunde spilte Høie — Strøm med Johansen — Larsen, og etter en luftig runde, hvor nordmennene var med på notene ble runden tapt 39-30. Sluttresultat 78-35.

Kamp 2. England — Norge.

Høie — Strøm og Magnussen — Schröder-Nielsen spilte hele kampen som ble spilt mellom første og annen halvrunde i Italiakampen. Høie — Strøm fikk den utakknemlige oppgave å debutere mot Reese — Schapiro. I åpent rum hvor Magnussen — Schröder-Nielsen spilte mot Konstam — Meredith, virket første halvrunde jevn, men engelskmennene ledet 39-11. I annen halvrunde ble resultatet litt mer pyntelig, og engelskmenne tok runden 31-17. Sluttresultat 70-28.

Kamp 3. Sverige — Norge.

Johansen — Larsen og Magnussen — Schröder-Nielsen spilte hele kampen. I første halvrunde spilte Norge jevnt bra ved begge bord og ledet 23-20 ved halvtid. I annen halvrunde ble Johansen — Larsen nærmest slaktet i åpent rum av Anulf — Lilliehøek, men enda verre gikk det med Wohlin — Zachrisson i lukket rum mot Magnussen — Schröder-Nielsen. Norge vant halvrunder med 5 poeng og kampen 32-40.

Kamp 4. Frankrike — Norge.

Johansen — Larsen og Magnussen — Schröder-Nielsen startet og spilte jevnt ved begge bord og 23-22 til Norge.

I annen halvrunde spilte Høie — Strøm og Magnussen — Schröder-Nielsen. Begge de norske par kom med «liklister» og tapte runden 38-5 og fransk seier 61-28.

Kamp 5. Spania — Norge.

Høie — Strøm og Johansen — Larsen spilte hele kampen. Den nor-

FRA KAMPEN MELLOM ENGLAND OG NORGE. Fra venstre rundt bordet: Konstam, en assistent, Schröder-Nielsen og Magnussen. Stående i bakgrunnen (fra venstre): Redaktør Svend Carstensen, København, Bjørn Larsen og en tilskuer.

ske innsatsen var bra i første omgang men Johansen — Larsen var uheldig med flere store sving-spill. Norsk ledelse med 6 poeng.

I annen halvrunde spilte Johansen — Larsen riktig godt og øket ledelsen med 10 poeng. Sluttresultat 36-52.

Kamp 6. Tyskland — Norge.

Høie — Strøm og Johansen — Larsen startet opp, og Høie — Strøm hadde en flott runde i åpent rum. Norsk ledelse 40-13.

I annen halvrunde spilte Høie — Strøm og Magnussen Schröder-Nielsen, som hadde en meget god runde i åpent rum, men Høie — Strøm kom med et tilsvarende negativt liste og 1 poeng til Tyskland. Sluttresultat 41-67 i norsk favør.

Kamp 7. Irland — Norge.

Johansen — Larsen og Magnussen — Schröder-Nielsen spilte hele kampen, som ble svært jevn, med et pluss til sistnevnte i annen halvrunde. Minus 3 ga uavgjort kamp og 53-48.

Kamp 8. Holland — Norge.

Høie — Strøm og Magnussen — Schröder-Nielsen holdt godt unna i første halvrunde, men vi lå under med 4 poeng.

I annen halvrunde sprakk Høie — Strøm og vi tapte omgangen hele 33-9. Sluttresultat 34-62.

Kamp 9. Egypt — Norge.

Høie — Strøm og Johansen Larsen spilte hele kampen, og spilte jevnt bra, og vi hadde mange sjanser til å vinne kampen. Pluss 3 for Norge og uavgjort 42-45.

Kamp 10. Belgia — Norge.

Høie — Strøm og Magnussen — Schröder Nielsen begynte, og Magnussen — Schröder-Nielsen hadde en svak liste som resulterte i 33-18 i belgisk favor.

I annen omgang spilte Høie — Strøm og Johansen — Larsen. Det forsvant mange poeng ut av vinduet og Belgia øket ledelsen med 5 poeng. Sluttresultat 62-42.

Kamp 11. Østerrike — Norge.

Høie — Strøm og Johansen — Larsen spilte hele kampen. Særlig Johansen — Larsen spilte godt i første omgang og norsk ledelse 38-16. Stillingen ble ytterligere konsolidert i annen omgang og norsk seier 32-63.

Kamp 12. Finland — Norge.

Johansen — Larsen og Magnussen — Schröder-Nielsen spilte hele kampen. Johansen — Larsen leverte en elendig kamp, mens Magnussen — Schröder-Nielsen nærmest spilte over evne og reddet uavgjort med 3 poeng i norsk favor. 45-48.

Kamp 13. Libanon — Norge.

Høie — Strøm og Magnussen — Schröder-Nielsen startet, og sistnevnte spilte en meget god omgang i åpent rum, og norsk ledelse med 15 poeng.

I annen omgang spilte Høie — Strøm og Johansen — Larsen og leverte en meget god innsats og ledelsen ble øket med 20 poeng. Sluttresultat 44-79.

Kamp 14. Danmark — Norge.

Johansen — Larsen og Magnussen Schröder-Nielsen spilte første omgang og gjorde det fint. Norge ledet 29-9.

I annen omgang spilte Høie — Strøm og Magnussen — Schröder-Nielsen og nordmennene holdt bra unna for danskenes hissige angrep. 3 poeng ned ga norsk seier 32-49.

Kamp 15. Sveits — Norge.

Høie — Strøm og Johansen — Larsen spilte hele kampen. Særlig de sistnevnte startet godt og Norge ledet med 4 poeng ved halvtid. I annen runde så det ut til å gå galt

med Johansen — Larsen i åpent rum, men Høie — Strøm i lukket rom, presterte en kjempeliste etter en gnistrende innsats.

Runden ble vunnet 31-19 og kampen gikk med 44-60 i norsk favor.

Grimstad Bridgeklubbs Jubileumsturnering

I anledning sitt 25-års jubileum arrangerte Grimstad Bridgeklubb en parturnering på Strand Hotel, Fevik, 26. og 27. september. Det deltok 40 par.

Turneringsleder var formannen i Oslo Bridgekrets, Per Elind, og turneringen ble avvirket på en fremragende måte. Den jubilerende klubb med formannen, Kristen Mørland, som primus motor, hadde lagt alt til rette for deltagerne, som var meget fornøyd med arrangementet.

De flotte premiene tilfalt:

1. A. Brekke — A. B. Kristiansen, Oslo 1892
2. Bakke — Skau, Skien 1709
3. S. Larsen — W. Egeland, Kr. sand 1699
4. Berge — Tronstad, Kr. sand 1683
5. Lindqvist — Christensen, Arendal 1660
6. Aasm. Engen — I. Andresen, Oslo 1652
7. Kr. Mørland — A. Sætra, Grimstad 1639
8. Hultman — Østhassel, Kr. sand 1631
9. Dahl — Abrahamsen, Arnedal 1620
10. Norman med frue, Risør 1585
11. O. Larsen — H. Skjærvestad, Arendal 1584
12. Limberg — Krogh, Arendal 1583
13. A. Strand — Karlisen, N.B.F. 1555

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣

OSLOPOKALEN

ble i år vunnet av KNA mens Duplikatklubben vant sin egen DK-turnering.

Jan Dørumsgaard:

SOMMERFINALEN 1959

Carlsen - Rønneberg seiret overlegent

Årets sommerfinale, den 6. i rekken, ble en stor triumf for Carlsen — Rønneberg. Første finalekveld skaffet de seg en ledelse på nesten 100 poeng. Dette forspranget greidde de å holde, og mot slutten av turneringen økte de ledelsen noe. Det var ingen tvil om at det beste paret vant. De spilte støtt og sikkert med forholdsvis liten feilprosent — de vant en høyst fortjent seier. Kampen om de neste plassene var meget hård. Olsen — Winsnes, som lenge lå meget bra an, måtte finne seg i å bli forbigått av hele tre par i sluttspurten.

Per Pettersen og Jan Dørumsgaard, som sto for arrangementet og så denne gang, sørget for en knirkefri og rask avvikling.

Premiebordet var meget flott, og de som kom i premierekken kunne velge mellom vakre bruksting.

Premielisten så slik ut:

1. Carlsen — Rønneberg 2099
2. Fraas — Fraas 1971
3. Arnesen — Skaug 1949
4. Gulbrandsen — Hagen 1939
5. Olsen — Winsnes 1934
6. Dahl — Lamer 1892
7. Mørck — Pettersen 1877
8. Brekke — Kristiansen 1863
9. Edvardsen — Kristoffersen 1856

I dette spillet var Gudbrandsen — Mathiesen heldige:

♠ 76
♥ 42
♦ D 8 7 4 2
♣ E K 6 3

♠ D 9 3
♥ E D 10
♦ 9 8 5
♦ K 9
♣ 10 8

N	
V	Ø
	S

♠ E K 8 4 2
♥ K 7 3
♦ E 10 3
♣ D 4

♠ Kn 10 5
♥ Kn 6
♦ Kn 6 5
♣ Kn 9 7 5 2

Paret benytter EFOS og meldingene gikk:

Øst	Vest
1 gr	2 ♣
2 ♠	3 ♦
3 ♥	3 ♠
4 ♠	4 gr
5 ♥	6 ♥

Syd skulle spille ut, og han valgte å starte med ♠ Kn. Dermed vant Gudbrandsen lett 13 stikk. Kontrakten som betes med kløver ut, kom på rette hånd takket være systemet denne gang. Meldingen 3 ruter er spørremelding. Vest ønsker å vite mer om Øst's fordeling. Han melder 3 hjerter som viser en 3-kortfarve. Vest viser så sin tilpasning i spar ved å melde farven som Øst høyner til 4 spar. Nå vet Vest at grand-åpneren har 5 spar og 3 hjerter, og han tar sjansen på å melde 6 hjerter.

Øst-Vest i dette spillet var Skaug — Arnesen.

♠ E Kn 9 8 3
♥ E D 4 3
♦ K D
♣ 9 8

♠ K D 7
6 5 4
♥ 9 8 6 5
♦ 5
♣ 7 2

N	
V	Ø
	S

♠ —
♥ K 10 2
♦ E Kn 10
8 4
♣ E K Kn
6 3

♠ 10 2
♥ Kn 7
♦ 9 7 6 3 2
♣ D 10 5 4

Meldingene gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	2 ♠	pass
3 gr	pass	pass	dbl
4 ♣	dbl.	pass	pass
pass			

Skaug vant kontrakten, takket være at han tok vare på de sjanser som bød seg.

Knut With:

Kragerø-cupen

Kragerø Bridgeklubbs barometer-turnering ble avviklet 22. og 23. august 1959 med 40 par fra Kristiansand i Syd til Oslo i Nord. Rolf Bøe var den ansvarlige turneringsleder for 78 spill fordelt på 3 avdelinger.

Vi kan passende starte beretningen med å gjøre de gjestende bridge-spilleres ord til våre: «Det var imponerende å se at en liten forening allerede ved første gangs forsøk maktet å gjennomføre en så pass stor turnering til alles tilfredshet».

Spillelokalet var heldig valgt i Tangen Verfts nye velferdsbygg. Utenfor vinduene øynet vi mot den klare augusthimmel silhuetten av en større tankbåt under bygging, og ved kaien nedenfor lå den berømte «Escape» fortøyet. Interiør og omgivelser vidnet om pågangsmot og livlig konkur-

♥ Kn kom ut og nord gikk opp med Esset. Han returnerte kløver, da han ville hindre ruter-stjeling. Skaug stakk med ♣ E og fortsatte med ♦ Ess og liten ruter til stjeling. Han spilte seg hjem på ♥ 10 og deretter tok han for ♣ Konge. Det så ikke lovende ut idet både kløver og ruterfarven satt skjævt. Skaug fortsatte med ♥ K, og Syd stjal med ♣ 10. Uten å tenke fortsatte Syd med spar, og plutselig oppdaget han at han var sluttspilt. Skaug la ♠ Dame på bordet, Nord stakk med Esset som han selv trumfet. Han fortsatte med liten kløver og nå er det likgyldig hva Syd fortsetter med. Spiller han spar, forsvinner rutertaperen — spiller han ruter får spilleren det tiende sticket i denne farven.

Syd skulle da han var inne på ♣ 10 tatt for Dame og så fridd seg med spar. Da hadde han fått stikk for ♦ 9, og det hadde blitt bet.

ranse innen skipsbransjen, og denne atmosfære gjorde sikkert sitt til at spillerne allerede fra første stund satset høyt ved de grønne bord. Norsk Bridgeforbund — representert ved R. Halle og Bjørn Larsen — kom først ut og ledet lördagens avdeling med hele 690 poeng. H. Reidarsen og Kåre Jensen fra Skien fulgte godt opp med 688 poeng. Så var det et lite hopp til arrangørens eget par — Kjell Kristensen og Knut With — på tredjepllassen med 612 poeng.

Etter forpostfektningene dro mesteparten av troppen til Skåtøroa Sommerpensjonat for videre forpleining. Foreningens medlemmer hadde stilt båter til disposisjon, og befraktnigen gikk greit selv om værgudene tordnet temmelig kraftig mot konvoien som forlot byen sent lørdag aften. Et skybruddlignende uvær måtte selv sagt gripe forstyrrende inn i all herligheten, og resultatet ble adskillige våte trøyer og kortslutning i en transformator nær pensjonatet. Men et hyggelig vertskap og en utmerket barkeeper gjorde sitt til at uværet utenfor snart var glemmt. Taler, prolog og dans var en del av underholdningen, og de stadig tilbakevendene diskusjoner om «topp» og «bunn» gjorde også sitt til at natten ble kort. Apropos «bunn» så bidro Lia fra Notodden sitt til en kvikk replikk. Under den nattlige retur til Kragerø skulle han som siste mann entre vår båt. Bryggen og båten var glatt etter regnet, og dermed var det gjort. Vi andre hørte bare et plask, og så fyren forsvinne nedover mot bunn fullt påkledd. Han sparket heldigvis godt ifra, og ble tatt hånd om av de øvrige på første opptur. Så var det dekket til følgende replikk da spillerne senere på kvelden diskuterte stillingen på barometeret. «Vet

dere hvem som har vært lengst på bunn?» — «Jo, Lia fra Notodden!» Vi skylder forøvrig å gjøre oppmerksom på at nevnte herre og hans makker besatte en hederlig 18. plass i det utmerkede selskap.

Reidarsen fra Skien var forresten ute med et intrikat spørsmål da vi møtte ham i 2. avdeling. «Vet dere hvem som må sies å være Norges sterkeste par?» Betenkning. «Jo, Hennesei og Larsen fra Drangedal.» Noen sekunder og vi var med på spøken. Så pass kjennskap hadde vi da til de forskjellige originalvarer. Reidarsen og Jensen hadde tydeligvis ikke latt seg distrahere av de bunadskledde serveringsdamer denne gang, og i annen avdeling søndag byttet de plass med Halle og Larsen. Kristensen og With holdt fremdeles tredjepllassen.

Så bar det igjen til havs, og denne gang smilte værgudene blidt til de trette spillere. Middagen på pensjonatet bekom alle vel, og det var med fortettet spenning at tredje og siste avdeling tok til. Reidarsen og Jensen var ikke til å true. De hadde bestemt seg for å vinne, og interessen samlet seg en stund om Halle — Larsens og Kristensen — Withs kamp om annen plassen. Men det var også andre som ville være med i kampen om de beste plassene. Det ble fortalt at Dørumsgaard og Johansen hadde tatt kraftig til seg under middagen for å samle krefter, og resultatet ble da også en langspurt og fotofinish om tredjepllassen som ble avgjort til parets fordel.

Premiebordet var rikheldig utstyrt med vakre bruksgjenstander, og de 13 heldige par som kunne forsyne seg i tur og orden var:

1. H. Reidarsen—Kåre Jensen, Skien 1884
2. R. Halle—Bjørn Larsen, Oslo 1771
3. Dørumsgaard—Johansen, Oslo 1721
4. Kjell Kristensen—Knut With, Kragerø 1713
5. I. Larsen—E. Halvorsen, Porsgrunn 1702
6. Mindor Vågen—Olaf Forberg, Kragerø 1664

7. Ø. Østensen—B. Tovsen, Oslo 1651
8. E. Østvik—Sv. Borgersen, Notodden 1650
9. Bockman Pedersen—J. Kyllingstad, Tønsberg 1648
10. A. Bakke—S. Skau, Skien 1636
11. G. Johansen—Fr. Røe, Oslo 1617
12. Finn Myhrer—M. Sæther, Oslo 1591
13. Rolf Heggem—Affen Andersen, Langesund 1583

Spurtpremiene for hver av de 3 avdelinger tilfalt i rekkefølge: Halle — Larsen, Bakke — Skau og Reidarsen — Jensen. Kragerøpokalen for de to beste par fra hver klubb gikk til Skiens Bridgeklubb med Kragerø Bridgeklubb på annenplass. Middelscore var 1482 poeng.

Forbunds-president Haile takket til slutt for utmerket arrangement, og overrakte foreningen en gongong med inskripsjon og forbundets merke.

Så skal vi se litt av det som skjedde ved bordene. Det er ikke alt som går etter fortjeneste her i livet, og det fikk Halle merke i nedenstående spill:

♠ Kn 9 8			
♥ 8 5			
♦ 6 5 4 3			
♣ D 8 7 4			
♠ 7 3		N V 8 S	♠ ED 10 6
♥ EK 10 6			♥ 4 2
♦ ED 10 9			♥ Kn 9 3
♣ E 5 3			♦ 2
			♣ Kn 10 9
			♠ K 5
			♥ D 7 4 2
			♦ K Kn 8 7
			♣ K 6 2

Bjørn Larsen — R. Halle satt Nord/Syd mot Sv. Hanto — T. Hanto fra Lunde Bridgeklubb. Øst/Vest hadde havnet i 3 grand med Vest som spiller. Etter ruterutspill var Vest inne i første stikk. Spar mot bordet og saks med ♠ 10. Halle ville gjerne gjøre det litt vanskelig for meldereren, og holdt ♠ K tilbake. Hjertersaks og ny spar mot bordet. Da Bjørn Larsen bekjente med ♠ 9

annen gang, ble Vest mistenksom. Et øyeblikks betenkning, og ♠ E lå på bordet. Det er ikke godt å si hvem som var mest overrasket, enten Hanto eller Halle. 13 stikk og en pen topp til Lundeparet. Bjørn Larsen kan hjelpe Halle i motspillet ved å legge ♠ Kn annen gang farven blir spilt.

En annen form for synskhet var Kragerøparet Fr. Schaanning og Morten With utsatt for mot E. Østvik og Sv. Borgersen fra Notodden.

♠ EK 10 9 8 7
 ♥ K 7 2
 ♦ K 6 2
 ♣ E

♠ 4
 ♥ ED 9 8
 ♦ Kn 4
 ♣ Kn 8 7 6
 5 2

N	
V	Ø
S	

♠ D Kn 3
 ♥ 10 6 5
 ♦ 4 3
 ♣ 10 8 5 3
 K

♠ 6 5 2
 ♥ Kn
 ♦ ED 9 7
 ♣ D 10 9 4 3

Nord spilte 4 spar og Schaanning startet med ♣ K til Nords E. Hva ville De ha fortsatt med som melder? Nords bakholdsangrep var ♠ 7! Schaanning var tydelig i villrede. Makker burde ha en sparhonnør etter melderens spill å dømme. Han la ♠ 3, og dermed var det gjort. Farven ble toppet i fortsettelsen, ♦ K E, og ♣ D ga avkast for en hjertertaper. ♣ Kn ble presset ut av ♣ 10, og saks mot ♦ D -9 i fortsettelsen ga avkast for de to resterende hjertertapere ved siden av den etabelerte ♣ 9. 13 stikk, og en uangripelig topp til Notoddenparet. Øst skal bruke en sparhonnør første gang, selv om makker skulle ha en singel honnør. I dette tilfelle hadde det blitt en toppscore for Schaanning — With. Makker spilles inn på ♥ E, og kløverreturen kan ikke nekte Øst et sparstikk til. 4 trekk til melder, som i så fall hadde angret på det noe lettsindige lavspill i annet stikk. De øvrige Nord-Syd hadde fått 5 og 6 trekk i 4 spar.

Et ganske hyggelig resultat fikk Kjell Kristensen og Knut With i nedenstående spill:

♠ ED 10 8
 ♥ 8 4
 ♦ 8 5
 ♣ ED 9 8 4

♠ K Kn 6
 3 2
 ♥ 7
 ♦ K Kn 10
 9
 ♣ K 6 5

N	
V	Ø
S	

♠ 5 4
 ♥ D 10 6 2
 ♦ D 6 3 2
 ♣ Kn 10 7

♠ 9 7
 ♥ EK Kn 9 5 3
 ♦ E 7 4
 ♣ 3 2

Øst|Vest var i faresonen og With åpnet som Syd med 1 hjertes. Hanto som Vest kunne ikke dy seg. Han kom inn med 1 spar, og Kristensen dobltet. Soneforholdene var ideelle og With valgte å passe. Hjertes ut, lavt på bordet, og ♥ 9 fikk stikk. Kløverretur og tredje gangs kløver ble stjålet hos Syd. Sluttresultatet ble 4 doblede betes i faresonen på den arme Vest. De eneste som overgikk paret var Myhrer — Sæther som etter samme meldingsstart fikk jaget motparten over i 1 grand og tok 1 bet mer. De øvrige bord havnet i 3 grand og 4 hjertes, men det var merkelig nok bare 2 bord som fikk 6 trekk. Slik som kortene sitter, er det 7 trekk i spillet, og 6 trekk burde vel gi seg selv. Men å melde den er noe annet. Bytt Vests og Østs hender og Syd skal spille godt for å unngå 2 bet i 4 hjertes.

Følgende spill laget vanskeligheter for mange:

♠ 8 7
 ♥ D Kn 9 5 3 2
 ♦ 6 5 3
 ♣ Kn 9

♠ 10 9 3 2
 ♥ E 10 4
 ♦ EK Kn 10
 7 2
 ♣ 10

N	
V	Ø
S	

♠ D 6 5 4
 ♥ —
 ♦ KD 9 4
 ♣ 8 6 4 3 2

♠ EK Kn
 ♥ K 8 7 6
 ♦ 8
 ♣ EK D 7 5

Topp score som Øst|Vest fikk Reidarsen og Jensen fra Skien.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣
 PREMIEKONKURRANSEN.

Feilanalysen i Problemklubben i nr. 6 -59 var oppgave nr. 7.

♠ EK D 2
 ♥ 10 9
 ♦ K Kn 8
 ♣ 10 9 5 4

N	
V	Ø
S	

♠ 7
 ♥ ED Kn 8 7 6
 ♦ E 6 5
 ♣ 7 6 3

Syd spiller 4 hjertes uten meldinger fra motparten. Vest starter med de fire kløverhonnørene, og Øst kaster to rutere. Syd stjeler den fjerde kløveren, spiller bordet inn på spar og trekker hjertes 10 som får løpe. Deretter hjertes 9, som også holder, men nå viser Vest renons. Hvordan bør Syd fortsette?

Vårt svar lød:

Her er det nødvendig med trumf-reduksjon. Etter at bordet har fått stikket for hjertes 9, spilles en

sparhonnør til avkast av en ruter på hånden. Deretter spilles spar 2 til trumf Knekt, ruter Ess og ruter til Kongen. Bordet er inne og spilleren må få de to siste stikkene på Ess, Dame i trumf.

Den offisielle løsning er riktig helt frem til at spilleren har trukket spar 2 til trumf Knekt på hånden. Men så skal han ikke slå ruter Ess og ruter til Kongen, da han risikerer at Øst stjeler hvis han opprinneelig bare hadde tre rutere. Den korrekte spilleføring er å spille bordet inn på ruter Kongen uten først å ta for ruter Ess. Så følger den siste sparhonnøren, og hvis Øst ikke trumfer, kaster Syd ruter Ess. Bordet er fortsatt inne, og Syd må få de to siste stikkene på Ess, Dame i trumf.

Den oppsatte premie tilfalt:

Poul Ditlevsen,
 Ridergade 17, Fredericia, Danmark.

Løserne har også påvist feil ved oppgave nr. 8. Kontrakten var her oppgitt til 4 hjertes, mens det egentlig skulle spilles 3 hjertes. Den offisielle løsning ble derfor nokså meningsløs. Vi beklager feilen.

K. Skogen og H. Enggravslia fra Notodden var ute og luktet på slemmen. På Syds 4 grand Blackwood fikk Nord betenkninger og passet. Reidarsen og Jensen hadde bare å gå til dekket bord og forsyne seg med 3 betes. Nest topp som Øst|Vest fikk Kristensen og With fra Kragerø. Paret fikk som det eneste Øst|Vest paret, lov til å stampe i 4 rutere og klarte seg med 1 dobltet bet utenfor faresonen. Nord|Syd har alltid 4 hjertes i faresonen, og de fleste hadde fått fem trekk. Det morsomste resultat og tredje best som Øst|Vest var Bockman Pedersens. Th. Lia og Bjørn Østdal fra Notodden satt Nord|Syd mot Bockman Pedersen og J. Kyllingstad fra Tønsberg. Under meldingsforløpet gikk Bockman Pedersen som Øst inn med 2 hjertes. Det skal være usagt om det

var for å vise makker første gangs kontroll i farven. Motparten var tydelig i villrede og valgte å passe. Der satt altså Bockman som Øst og skulle spille 2 hjertes uten et eneste kort i farven. Og resultatet var godt nok. 5 udoblede betes utenfor sonen.

Halle og Larsen dobltet Mønnich og Hansen fra Tromøy Bridgeklubb i 5 hjertes. Øst fant ikke betevarianten i 5 hjertes med kløver ut, og Nord kunne notere seg for en pen topp. Nå kan riktignok Nord klare seg i 5 hjertes selv om kløver skulle komme ut. Sparsaks og avkast for kløvertaperen før hjertesfarven angripes. Det er imidlertid litt søkt å følge en slik plan når rutere- og hjertes-taperen alltid er til stede, og 5-1 sits i kløver teoretisk hører til de sjeldneste.

FINN MYHRER:

Gjøvik-TURNERINGEN

Turneringen ble avholdt 19. og 20. september på Strandhotellet. Det tjener arrangørene til ære at de gjennomførte turneringen på en prikkfri måte til tross for at det ble forfall fra hele 8 par etter at arrangementet var gjort klart.

Denne slendrian fra spillernes side er utillatelig, og det bør nå gjøres noe for å beskytte arrangørene og de øvrige spillere for den slags. Det er særlig beklagelig når det gjelder Gjøvikturneringen, fordi mange par hadde fått melding om at de ikke kunne få være med på grunn av fulltegning.

Da tilsvarende forhold har forekommet litt for ofte ved turneringer i den senere tid, har man besluttet at spillere som unnlater å gi melding om forfall i rett tid, kan risikere å bli eliminert fra deltagelse i turneringer for fremtiden.

Nok om det, turneringen gikk sin gang og for å holde timeplanen og tvinge spillerne til nøyaktighet i slipføringen, ble straffepoeng tildelt med hård hånd, 10 poeng pr. feil. Muligens i hardeste laget.

Brynhildsvold — Brenden fra Otta hadde ledelsen svært lenge, men i sluttkampen gikk Syvertsen — Carlsen, Blommenholm og Eide — Unnemark, Duplikatklubben, forbi og resultatlisten ble:

1. Syvertsen — Carlsen	2953
2. Eide — Unnemark	2859
3. Brynhildsvold — Brenden	2796
4. Brenne — Høysund	2777
5. Dørumsgaard — Larsson	2768
6. Aas — Andreassen	2749
7. Magnussen — Moe	2748
8. Prøven — Bjørnstad	2742
9. Mørck — Pettersen	2735
10. Sæther — Myhrer	2707
11. Pettersen — Helgesen	2695
12. Falkenberg — Magnussen	2672

Et spill fra turneringen som ble dyrt for N-S.

N-S i faresonen:

♠ 9 8 7 6 x x
♥ K x
♦ —
♣ E D 10 x x

♠ K D Kn
10 x
♥ 10 8
♦ E 10 8 x
x x
♣ —

N
V Ø
S

♠ x
♥ Kn x x x
♦ K D Kn
x x
♣ x x x x

♠ E
♥ E D 9 x x
♦ x x
♣ K Kn x x x

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	dobl	1 gr
2 ♣	2 ♦	4 ♣	4 ♦
5 ♣	5 ♦	6 ♣	pass
pass	pass	6 ♥	pass
pass	dobl.	pass	rundt.

Bittert å gå 2 doblede beter i 6 hjerter når 7 kløver står.

Et annet spill som endret en vel fortjent bønn til topp.

♠ E K 10 x
♥ E Kn
♦ D 10 x x x x
♣ x

♠ D x x
♥ x
♦ K 9 x
♣ E D 10
x x x

N
V Ø
S

♠ Kn 9 x x
♥ x x x
♦ x x
♣ Kn x x x x

♠ x x
♥ K D 10 x x x x
♦ E Kn
♣ K x

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 ♣	3 ♦	pass
4 ♥	pass	5 ♥	pass
6 ♥	pass	rundt.	

Guy Ramsey

Englands store bridgejournalist og bridgeadministrator er gått bort — bare 59 år gammel.

Som formann i den internasjonale organisasjon av bridgejournalister var han et samlingsmerke — som flyvende krigskorrespondent for Daily Mail og Daily Telegraph var han kjent som en av de store innen journalistikken.

Som bridgeadministrator innehadde han i en årrekke ledende tillitsverv innen engelsk bridge.

Som venn vil savnet av ham gå over landegrensene.

William B. Herset

Ut ♣ E, fulgt av ♠ x.

Syd la opp spilleplanen på at Vest hadde ♦ K samt D Kn i spar. Liten spar stikkes med E. Så 7 ganger hjertes og ♣ K. Stillingen er da:

♠ K 10 9
♥ —
♦ D
♣ —

♠ D x
♥ —
♦ K 9
♣ —

N
V Ø
S

♠ Kn x x
♥ —
♦ —
♣ x

♠ x
♥ —
♦ E Kn
♣ K

ROGALAND BRIDGEKRETS

har feiret sitt 15-års jubileum ved en stor parturnering over 4 aftener med 40 deltagende par. Kretsen er nemlig så ung av år fordi den til å begynne med var organisert bare med en kretssekretær — forøvrig den navngjetne Bertram C. Middeltion — og derfor først konstituerte seg den 19. november 1944 med kretsstyret. Jubileums-festen arrangeres i forbindelse med 4-kantturneringen som John Bie kommenterer i neste nummer.

Resultatene i jubileumsturneringen

1. C. Stangeland—L. Thohas, Gann	2716
2. Hans Bie—Sv. Andreassen, Stvgr. Br.kl.	2489
3. J. Wahlberg—L. Kalberg, Kvermeland	2440
4. Anna Strøm—J. Stavnem, Stvgr. Br. kl.	2439
5. T. A. Sivertsen—I. Mjåland, Gann	2414
6. K. Aabø—T. Gundersen, Rival	2401
7. Kr. Svendsen—Fr. Skjæveland, Svithun	2401
8. S. Ravndal—G. Sanne, Sola	2384
9. J. Roth—Chr. Mathiesen, Stvgr.Br.kl.	2353
10. P. Finnvoid—Kr. Wathne, Stvgr. Br.kl.	2331

Vest vet at makkers fordelingskast at spilleren har bare en spar. Han føler seg mektig skviset, og må nå gjette om spilleren har ♦ E eller ♠ Kn. — Etter lang betenkning kommer ♦ 9 og voila! — 6 hjerter meldt og vunnet!

KERAMIKKVASER

Et mindre parti håndlagede keramikkvaser med bridgemotiver og med angivelse av 1., 2. og 3. premie, selges meget rimelig.

Vennligst be om illustrasjoner og priser.

Aasm. Engens Forlag A.s

Postboks 801, Oslo — Tlf. 33 55 19

Hamar-turneringen

Hamar Bridgeklubb og Hein-46 har tatt initiativet til at Hamar også har fått sin årlige barometerturnering.

Den første «Hamarturnering» ble avvirket i dagene 29. og 30. august i år. Forutsetningen er å fortsette turneringen i årene fremover i månedskiftet august-september.

Det deltok 48 par og det ble spilt 2 spill mot hvert makkerpar. Vinnere ble forbundets representanter J. Elvig — A. Brekke. De tok ganske tidlig ledelsen og øket jevnt og sikkert, men Bråthen — Magnussen og Lenth — Hagen fulgte godt opp og sørget for at spenningen var på topp hele tiden.

Turneringen ble mønstergyldig ledet av Alf Solberg.

Det var satt opp vakre sølvpremier til de 16 beste par. Dessuten ble det utdelt ekstrapremier til det beste par etter de 8 første spill i hver sesjon. Hedmark Bridgekrets har satt opp en stor sølvpokal som det skal spilles om i 3 år. Jumboparene ble heller ikke glemt, men ble under stor jubel overrakt hver sin kortstokk — med «selvspillende kort»

Følgende fikk premier:

1. Elvig — Brekke, Forbundet,	2610
2. Magnussen — Bråthen Astra	2507
3. Lenth — Hagen, Hamar	2436
4. Magnussen — Tvette Lillehammer	2415
5. Andresen — Olsen Kongsvinger	2386
6. Johansen — Dorumsgård, Sinsen	2384
7. Frøysa — Mathiesen Hamar	2333
8. Kjølsgård — Wensås Sør-Gudbrandsdal	2321
9. Opsahl — Fjæstad, Stange	2301
10. Pedersen — Johannesen Hamar	2295
11. Juszt — Krosshavn Akademisk	2282

12. Sællegg — fru Nicolaysen O.H.F.	2276
13. Angell — Aasbakken Hein-46	2257
14. Kristiansen — Afseth Moelv	2241
15. Bolstad — Pedersen Hedmark Bridgekrets	2239
16. Myhren — Jynge Astra	2218

Ekstrapremien ble lørdag vunnet av Kristiansen — Afseth, Moelv, og søndag av Salterød — Dietrichson, Akademisk.

Til slutt tar vi med et av de «store» spillene:

♠ D 8 4									
♥ —									
♦ Kn 10 8 7 4 2									
♣ D Kn 9 6									
♠ E 7 6 3		♠ K Kn							
♥ D 7 5 2		♥ EK 10 4							
♦ ED 9		♦ K 6 3							
♣ 3 2		♣ EK 10 4							
	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ø		S		
N									
V	Ø								
	S								
♠ 10 9 5 2									
♥ Kn 9 8 6 3									
♦ 5									
♣ 8 7 5									

Syd gir, Ø|V i sonen.
De fleste Ø|V havnet selvsagt i lilleslem, hjertes eller grand med vekslende resultat. Noen meidte seg frem til 7 grand. Ved 2 av disse bordene ble kontrakten vunnet etter utspill av liten hjertes. De to Østspillere så nemlig at den eneste mulighet til 13 stikk var at Nord hadde både ♠ D og D Kn i kløver. De spilte på dette og delte toppen.
Med spar i utspill kan også 13 stikk fås med samme kløverbehandling. Syd blir da skviset i spar og hjertes. Det samme skjer med kløver ut. Med ruter ut må det bli bet — vi forutsetter da at Nord spiller «riktig» imot - ved å legge høy kløver første gang farven spilles fra bordet.

Hr. Redaktør!

Etter at jeg har lest «Månedens motspill med fordelingssignalet» i siste nummer av «BRIDGE», kan jeg ikke stå for fristelsen til å komme med noen bemerkninger. Spillet det dreier seg om, var:

	D'Alelio		Goren						
♠ 6 4 2	♠ D Kn 7		♠ 10 3						
♥ D Kn 10	♥ E 9 4 3		♥ 7 6 5 2						
♦ K 7 6 5 4	♦ 9 3 2		♦ Kn 10 8						
♣ 4 3	♣ 8 6 5		♣ E Kn 9 7						
		<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ø		S	
N									
V	Ø								
	S								
	Chiaradia								
	♠ EK 9 8 5								
	♥ K 8								
	♦ ED								
	♣ KD 10 2								

Chiaradia kom i 6 spar. Leventritt spilte ut ♥ D, som Chiaradia lot gå til K på hånden. Så fulgte ♠ 8 til Kn (Vest la ♠ 4) og kløver mot hånden. Øst la lavt, Syd K, og Vest treeren. ♠ 9 ble ble spilt til bordets D (Vest la ♠ 2) og kløveren igjen mot hånden. Nå stakk Goren med E, mens toeren kom fra Syd og fireren fra Vest. Han fortsatte med ruter, Syd gikk opp med E, gikk inn på bordets ♠ 7 og sakset opp ♣ Kn. Deretter ble Vest skviset i hjertes og ruter, og Chiaradia vant kontrakten.
Herr Vinje mener at Goren ikke kan kritiseres fordi han ikke betet kontrakten ved å la Vest få stjele en tredje runde kløver i 6. stikk, han var henvist til å gjette, og gjettet

galt, mens fordelingssignalet meget enkelt ville ha løst floken.

Jeg er dypt uenig i omtalen av Gorens spill. Han burde hentet frem det gamle, velprøvede middel å telle til 13. Vest's trumfekko viser at Syd har 5 spar, og det er enighet om at hans spill har vist at han har minst tre kløver. Han har altså maksimum 5 røde kort. Det burde ikke være vanskelig for Goren å finne ut at i såfall er enten forsvaret eller Syd helt uten sjanser, avhengig av hvilke ruterhonnører Syd har, og det er revnende likegyldig hva Goren spiller tilbake. Men enn om Syd har 4 kløver? Da er kløver det eneste riktige tilbakespill, d.v.s. kløver er alltid den eneste produktive retur, og vi må få lov til å si at alt annet enn kløver alltid er desidert galt.

Nå kan man naturligvis si at det må da være enklere og sikrere å benytte fordelingssignalet enn å telle til 13 og forta noe tenking. Det viste seg da også at en av verdens beste spillere gjorde feil. Vel, små store kan ha sine black-outs. Men det hender vel også av og til at kløveren er fordelt slik:

Vest: Kn 4 3 Øst: E 9 7
Mot et forsvaret som benytter fordelingssignal, ville det vel aldri bli aktuelt for Chiaradia å forta noen kløverfinesse, ellers kan det jo hende at selv han gjetter feil.
Fordelingssignalet har vært brukt såvidt kort tid, at det vel er nok så tynt med eksempler på katastrofer som er oppstått på grunn av dem. Jeg tar fantasien til hjelp:

♠ E Kn 10 6									
♥ K 8 6									
♦ K 7 2									
♣ K 9 3									
♠ 9 8 7 3 2		♠ 4	♥ Kn 10 5 2						
♥ D 9 3		♦ 10 5 3	♣ Kn 10 7 6 5						
♦ Kn 9 6 4									
♣ 2									
	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ø		S		
N									
V	Ø								
	S								
♠ KD 5									
♥ E 7 4									
♦ ED 8									
♣ ED 8 4									

Over til side 282.

— 3 spar, hva er det?
 — Det er en kontrollmelding som viser første kontroll i farven, samtidig som den krever til utgang. Derfor viser jeg frivillig min hjerterstøtte og da er det ingen sak for Bufill å melde slem.

— Nei, det var det ikke, sa Bufill, og jeg kan bare tilføye at meldingene på slutten gikk som kjepper i hjul.

— Jeg har lyst til å se hvorledes våre lagkamerater klarer biffen, fortsatte Bufill og da vi så noe senere traff de andre spanierne, som satt i en annen av Pullmanvognene, fikk de kortene forelagt:

Nord	Øst	Syd	Vest
	Munoz	Diaz-Agevo	
1 ♠	dobl	2 ♥	3 ♥
pass	3 gr	pass	4 ♣
pass	4 ♦	pass	6 ♦

Det var interessant å se at begge de spanske parene brukte så lette dobblinger.

— Hva betyr 3 hjerter?

— Det er utgangskrav.

— Og 3 grand?

— Viser en jevn hånd men lover ingen tillegg.

— Og 4 ruter?

— Den viser at kløver ikke passer og at det beste Øst har, er en 4-kortfarve i ruter. På det grunnlaget går Diaz — Agevo i slem.

Begge de spanske parene klarte altså slemmen. Men hva nå med italienerne? De melder jo som regel alt hva de andre ikke klarer. Chiaradia og Forquet — Neapolitanerkløverens fremste disipler — er mine neste ofre:

Nord	Øst	Syd	Vest
	Chiaradia	Forquet	
1 ♠	pass	2 ♥	2 gr
pass	3 ♥	pass	3 ♠
pass	3 gr	pass	4 ♥
pass	5 ♦		

Heller ikke italienerne nådde slemmen!

— De passet i første runde, sa jeg til Chiaradia.

— Ja, jeg er ikke god nok til å melde i faresonen.

— Hva betyr 2 grand?

— Det er en kravmelding på hvilken jeg svarer 3 grand for å vise

min jevne hånd og samtidig gi uttrykk for at jeg har noe kort. Ellers ville jeg ha svart i farve.

— Men 4 hjerter, hva mener Forquet med det?

— Han viser sin hjerterfarve og det er mulig at min beste melding heter 5 hjerter. Da når vi slemmen. Nå kan jeg ikke kritisere min makkers pass all den stund jeg gikk bort fra hjerter. Så det er meg som hadde valget og valgte feil, svarte den sympatiske italieneren.

FRITT FORUM (fra side 279).

Syd spiller storeslem i grand etter at Nord har åpnet med 1 spar. Såvidt jeg forstår vil spillet kunne gå slik med fordelingssignaler:

	Vest	Nord	Øst	Syd
1.	♠ 2	♠ 6	♠ 4	♠ K
2.	♦ 6	♦ 2	♦ 3	♦ E
3.	♥ 3	♥ 6	♥ 5	♥ E
4.	♥ 9	♥ K	♥ 2	♥ 4
5.	♦ 4	♦ 7	♦ 5	♦ D
6.	♦ 9	♦ K	♦ 10	♦ 8
7.	♠ 3	♠ E	♥ 10	♠ D
8.	♣ 2	♣ K	♣ 5	♣ 4

Det skulle vel nå være sikkert spill å ta dobbeltfinessen i kløver. Ved å telle til 13 og benytte de opplysninger man har fått underveis, skulle det være på det rene med Vest's singelton kløver.

Jeg må medgi at jeg ikke kjenner særlig til de unntagelser som forekommer i signalsystemet, men hvis det virkelig skulle være slik at det er et eller annet i ovennevnte spill som gjør at man fraviker signalene i dette tilfelle, fortoner det seg for meg som en langt hardere jobb å finne ut av skal-skal-ikke bruke signaler, enn å telle til 13. Det blir vel da nødvendig med så mange mystiske tenkepauser at man kommer til å bevege seg langt inn i grenselandet for unfair spill.

At man kan gi angriperen nyttige opplysninger om fordeling ved siden av at man i mange tilfelle mister det velkjente come on-signalet, står for meg som ganske betenkelig.

Med hjertelig hilsen

Erling Wik

PROBLEM KLUBBEN

Redak- tører
 Alf Gudbrandsen Helge Vinje.

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnrørberegning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en *feilanalyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlete spillkort. Løsningen sendes Alf Gudbrandsen, Olav Kyrresgt. 10 II, Oslo.

1. Syd har:

♠ E K D ♥ 6 4 3 2 ♦ K 4 ♣ 8 5 3 2
 Alle i faresonen. Meldingen er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♣	1 ♦	1 gr
pass	pass	2 ♦	pass
?			

Svar:

Poeng:

2. Syd har:

♠ K 9 8 7 ♥ D 10 4 ♦ 10 7 2 ♣ E D 5
 Øst-Vest i faresonen. Meldingen er gått.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 sp	1 gr	pass
2 ♦	pass	?	

Svar: Poeng:

3. Syd har:

♠ 5 ♥ 9 3 ♦ K D Kn 8 4 ♣ K D 10 9 6
 Nord-Syd i faresonen. Meldingen er gått.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	2 ♣	dobl	pass
pass	2 ♦	?	

Svar: Poeng:

4. Syd har:

♠ D 8 5 ♥ K 9 3 ♦ E D 9 5 ♣ E 10 3
 Ingen er i faresonen. Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 gr	pass
3 gr	pass	?	

Svar: Poeng:

5. Syd har:

♠ E K D Kn 8 4 ♥ 7 ♦ E D 10 9 ♣ 5 3
 Nord-Syd i faresonen. Meldingen er gått.

Øst	Syd	Vest	Nord
3 ♥	?		

Svar: Poeng:

6. Syd har:

♠ E K 7 5 3 ♥ E K 8 5 ♦ E ♣ E K 8
 Alle i faresonen. Meldingen er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	pass	2 gr	pass
3 ♥	pass	5 ♥	pass
?			

Svar: Poeng:

7.

♠ K 10 5
♥ E 8 5 2
♦ K Kn 10 5
♣ K 8

N
V Ø
S

♠ E Kn 6 4 2
♥ D 7 4
♦ E D
♣ Kn 9 4

Syd spiller 4 spar uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut kløver 5. Øst tar for Ess Dame i kløver og returnerer kløver 4 (Vest har vist kløver 3 og 6). Syd er inne på kløver Knekt og spiller liten trumf til bordets Konge. Vest er renons og kaster en hjerter. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

8.

♠ D 7 6 3
♥ E 6
♦ K 10
♣ E D Kn 7 3

N
V Ø
S

♠ E
♥ 8 4
♦ E D Kn 9 8 7 5 4
♣ 10 5

Syd spiller 6 ruter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut hjerter Knekt. Hvordan vil De spille som Syd.

Poeng:

9.

♠ 7 6 4
♥ E K D
♦ 8 2
♣ E K 10 7 3

N
V Ø
S

♠ E Kn 5
♥ 10 7 5 4
♦ E K 9
♣ D Kn 4

Syd er blitt spiller i 6 kløver. Motparten har ikke meldt. Vest spiller ut spar Konge. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

10.

♠ E K 7 6 3
♥ E D 8
♦ 6 3
♣ 8 6 4

N
V Ø
S

♠ 9 2
♥ 7 5 3
♦ E K
♣ E K D Kn 9 7

Syd spiller 6 kløver. Vest spiller ut ruter 10. Syd tar to ganger trumf, begge motspillerne følger. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

LØSNINGER

1. 4 ruter: 10 poeng, 3 ruter: 3 poeng.

Når Nord kan komme igjen med sin ruterfarge i faresonen til tross for at Syd tidligere har sagt pass, må Nord ha en relativ spillesterk hånd. Det er slett ikke utelukket at det er utgang i kortene, og Syd må nå si fra om han har langt sterkere kort enn hva Nord har kunnet slutte seg til av meldingsforløpet.

2. 2 grand: 10 poeng, 3 grand: 5 poeng.

Med sin 2-rutermelding viser Nord en ordinær åpningshånd. Syd har imidlertid ikke så lite tillegg til sin første melding og bør oppmuntre til utgang med 2 grand. Enkelte optimister vil gå rett i 3 grand, en melding som vi også mener bør honoreres.

3. dobler: 10 poeng.

Her skulle det ikke være tvil. Øst er åpenbart kommet ut å kjøre, og

en dobbelt kløver- eller ruterkontrakt skulle gi en pen score på Nord-Syd.

4. Pass: 10 poeng.

Etter Nord's 3 grand har Syd ikke noe å tilføye til sin første melding 2 grand, altså pass. På det nåværende meldetrinn å vise trumfstøtten med 4 hjerter er et slag i luften.

5. 4 spar: 10 poeng, 3 spar: 2 poeng.

Utgangen bør meldes rett inn. Syd har 8 stikk alene, og er tilpasningen god hos Nord (for eks. ruter Konge) er det lett 10 stikk. På 3 spar får Nord en vanskelig avgjørelse. Han vil lett komme til å passe ut meldingen til tross for at han sitter med de nøkkelkortene som gjør at 4 spar vinnes.

6. 7 hjerter: 10 poeng, 6 hjerter: 3 poeng.

Nord's hopp til 5 hjerter etterat han først har meldt negativt må bety at hjerterfargen passer fortrinlig. Men det alene kan ikke være tilstrekkelig til at han går over utgangstrinnet og oppmuntrer til slem. Han bør ha en viss tilpasning til Syds sparmelding, hvilket i dette tilfelle må være Damen. Da skulle syveren være i havn, i hvert fall med så stor sannsynlighet at det er forsvart å melde den.

7. Syd har ikke råd til å tape mer enn ett trumfstikk. Den eneste måte å unngå dette på er å få Øst inn i det rette øyeblikk i trumf, slik at han må spille opp fra sin Dame. Skal dette lykkes, må Øst ha 4 ruter. Syd tar først sine ruterstikk og kaster 2 hjerter på hånden. Så hjerter Ess og mer hjerter. Øst er nødt til å bruke trumf (han har bare trumf igjen), og nå ligger det avgjørende poeng i ikke å trumfe over Øst, men under. Øst er inne, og med 10 5 i trumf på bordet og Ess Kn 6 på hånden, må Syd få resten.

10 poeng for spilleføringen.

8. Utspillet tas med hjerter Ess på bordet. Deretter spar til Esset, inn på ruter 10, spar til stjeling, inn på ruter Konge, og nok en spar til stjeling. Ved denne spillemåte får Syd prøvet sjansene i tur og orden. Faller ikke spar Konge, må Syd forsøke kløverfinessen som siste sjanse.

10 poeng for spilleføringen.

9. Vest får beholde stikket for ♠ Konge. Dette er det første viktige trekk. Det er lite sannsynlig at Øst har singleton slik at en ny runde spar gir stjeling og beten. Vi forutsetter at Vest skifter til hjerter (likegyldig). Syd tar ut motpartens trumf og forsøker om hjerterne sitter rundt. Gjør de ikke det, er sjansen at det er Øst som har hjerterholdet. Takket være at Syd har gitt bort det ene stikket i tide, kan han nå under visse forutsetninger få i stand en automatisk to-sidig skvis. Han har tatt av for ♠ Ess før hjerterhonnørene ble spilt, og under forutsetning av at Vest opprinnelig hadde fem spar og Øst hjerterholdet, blir skvisen virksom. Øst som må holde ♥ Kn, må oppgi ruterholdet. Det må også Vest som jo må holde en spar. Skvisen blir også virksom under visse andre forutsetninger, som det ikke er grunn til å gå inn på i detalj.

10 poeng for spilleføringen.

10. Etter to ganger kløver, som trekker ut motpartens trumf, tar Syd for sin gjenværende ruterhonnør og spiller spar 2 til Kongen på bordet. Deretter fortsetter han med liten spar mot nieren på hånden. Dette er spillets hovedpoeng. Det eneste som nå kan bete kontrakten er om Vest har fem spar og Øst hjerter Konge. Er det Øst som har fem spar, vinnes kontrakten selvom ♥ Konge skulle sitte galt, hvis Vests ene spar var så høy som återen. Øst er da inne, og han kan ikke røre sparfargen uten at Syd får etablert det ene ekstra stikket. Og spiller Øst noe annet tilbake, vinner Syd også da.

10 poeng for spilleføringen.

A LA CARTE...

internasjonale cocktail er nettopp Villa Igiea et sted hvor man har rik anledning til å gjøre sine små studier.

For å holde «BRIDGE» i noenlunde rute, tross Europamesterskapet, er det nødvendig å skrive denne artikkel allerede etter første dag hernede i Palermo. Italienernes arrangement er det iallefall sikkert at ikke mange roper hurra for. Baron de Nexons replikk — 10 minutter før turneringen skal begynne — rammet midt i blinken:

— Her mangler kort ... her mangler boards ... her mangler også meget annet ... men allikevel sier de (dvs. italienerne) at vi skal starte om 10 minutter! —. Med i billedet hører at replikken ble avlevert med stoisk ro, med den uunngeelige sigaretten hengende, av seg selv fastklebet, til baronens smale leber, mens hele hans skikkelse var et eneste skuldertrekkende, defaitistisk uttrykk for gallisk mistro. Men tross alt: Til fastsatt tid gikk starten.

Men hvilken start og hvilket tidspunkt?

Det første som italienerne eller E.B.L gjorde om var starttiden. De faste tider i programmet kunne ikke brukes. Nei takk, alle runder starter en halv time før programmet angir. Enkelt for dem som fikk kjennskap til det, noe verre for den som trodde at programmet var riktig. Men never mind. Går det så går det. Tross alt er det kanskje et nell i uhell at etter første dag var alt som het programmer utsolgt.

Verre var det at scorerne ikke hadde begrep om å regne ut resultatene.

— Vet du hva, sier sjarmerende Eva Tengelsen, som sammen med noen hollendere henger i for å holde det hele sammen, — her melder det ene laget utgang og får 5 trekk ved det ene bordet. Ved det andre bordet er deres lagkamerater ute med en vellykket stamp som bare koster 2 beten. Men tror du ikke at etter italiensk regnemåte taper laget 750 poeng på spillet! Og verre er det at da jeg påpeker feilen, så tror de fremdeles at de har regnet riktig,

slik at vi måtte helt til høyeste hold for å få rettet feilen! Hva gir du meg, sa Eva ganske overveldet.

Er det da noe rart i at protester på de utregnede resultater hører til dagens orden og at lagkapteinenes faste turer etter hver sesjon, er å gå i prosisjon til utregnerrommet. Nei, dette er noe annet enn i Oslo, sa turneringsutvalgets formann Pigot til meg med mild fortvilelse i stemmen.

Og når så samtidig telefonlinjene mellom Rom og Palermo blir satt ut av funksjon som følge av sterkt uvær i Syd-Italia, kan man tenke seg humøret og stemningen hos de utenlandske reporterne, som refererer til sine aviser etter kr. 80,- pr. 3 minutters prioder.

— Har du noen peiling på når vi får utlevert noen av de oppnoterte spillene, spurte jeg Bjørn Larsen, da hverken spillerne eller pressen så snerten av et eneste spill.

— De kommer du til å vente lenge på, svarte Bjørn lakonisk. — Jeg har nemlig kikket litt på hvorledes de arbeider her. Og det var sanne ord, for ennå etter 2 runder finnes ikke et eneste spill notert ferdig. Kan det undre noen at tankene av og til streifer arrangementet i Oslo ifjor...

Men BRIDGERAMAET har jo italienerne skapt selv. Der må de vel være på hjemmebane og lage et prikkfritt arrangement, vil kanskje noen av leserne tenke.

Men da må man nok tenke om igjen. Selve Ramaet er teknisk sett iorden. Det er bare den lille, men faktisk avgjørende detalj at operatørene på Ramaet er fullstendig urutinerte. De klarer simpelthen ikke å følge med. Gale kort markeres med lynets hurtighet. Publikum protesterer, og etter hissig diskusjon med munn, armer og ben slukkes det gale kortet. Det er bare det at spillet forlengst er nådd to eller tre stikk videre. Operatøren prøver så godt han kan å ta fantasien til hjelp for å ta igjen det forsømte. Noe er riktig, men mere er ofte galt. Nye protester fra publikum, og så inntreffer noe som vil få Ramasjefen i Oslo, Svein Erik Blom, til å steile. Ramatavlene blir stående halvspilt. Opera-

tøren gir ganske enkelt helt opp. Publikum får vite spillets resultat, og alt er over for denne gang. Jo, her er det i sannhet italiensk!

Og hva kan ikke journalistene oppleve? Rutinerte Svend Carstensen vil ihvertfall sikre seg at hans instruksjoner til portieren om telefonsamtaler med København, klokkeslett og telefonnumre blir riktig oppfattet så intet skal klikke. Derfor får portieren alle sine instruksjoner skriftlig.

— «Si, si,» joda, portieren markerer gledesstrålende at han har forstått alt sammen. Men allikevel klikker det for Carstensen. I strålende stolthet forteller så portieren at alle de skriftelige instruksjonene han har fått er gått som telegram til København!

— — — Da var det at Carstensen eksploderte!!

De er så snille, så snille. Men ...

For eget vedkommende ble jeg vekket grytidlig om morgenen av etasjepiken, antagelig fordi jeg er en av de få av de merkelige fremmede som har en smule kjennskap til italiensk.

Lang, veltalende forklaring, ordene faktisk ruller som skred ut av etasjepiken ... og så går det opp for meg at det er noen i etasjen over som tilkaller meg for å ordne opp noe. Gledestrålende nikk og mimikk fra den lille jubelrunde etasjepiken forteller at jeg har oppfattet hva det dreier seg om. Da jeg vel ankommer, blir jeg tatt av et noe dessorientert tysk ektepar, som i all forsiktighet hadde forsøkt å spørre piken om noe. Under gjensidig muntherhet oppklares episoden. Og den som intet forstår og derfor er lykkelig i sin uvitenhet, er selvsamme etasjepike. Hun har jo klart brasene, tror hun.

Ja, dette er i sannhet Italia. Oh, la bella Italia!

Men — medaljen har også en bakside. På reisen til Palermo, stanser noen av de skandinaviske spillerne (heldigvis ikke våre egne) i Roma og der spiser de bl. a. middag på et tilsynelatende meget pent sted. En av spillerne henger sin jakke på veggen bak seg, fordi det er så drivende varmt. Langs hele bordet sitter bare

hans landsmenn. Ingen fremmed er er i nærheten. Da han så har spist og skal ta på seg jakken, viser det seg at alt som heter verdisaker er sporløst forsvunnet — pass, reisesjekker, konstanter. Istedetfor et et hyggelig Roma-opphold, går resten av dagen med til å få stanset reisesjekkene, utstede nytt pass osv. Ikke noen hyggelig start i EM akkurat. Hvorledes verdisakene er blitt tryllet bort, forstår ingen av laget. Men borte er de — som en ånd i en fillehaug.

Det er baksiden av medaljen.

Ved avstemning blant spillerne ble **Rixie Markus**, England og **Jan Wohlin**, Sverige utpekt som de beste spillere i sine respektive klasser. Fru **Rinaldi**, Italia og **Dalati**, Libanon ble på tilsvarende måte utpekt som turneringens mest sjarmerende spillere.

For en hjemvendende bridgeredaktør er det en stor glede å konstanterer den sterke aktivitet på hjemmefronten og da BRIDGE først og fremst vil dekke de norske turneringer, må massevis av EM-stoff med interessante spill etc. stå over til de kommende nummere. Vi kan forøvrig glede våre lesere med at vi har knyttet **Terence Reese** til oss som fast medarbeider, og av utlendinger skriver ellers **Svend Carstensen**, Danmark, **J. van den Bore**, Belgia og **Herman Filarski**, Holland, i de kommende nummere. Kanskje det ikke var så dumt å anbefale Deres makker å bli abonnent på BRIDGE eller tegne et «klubbabonnement» — ikke bare for å være orientert om hva som skjer, men også for å få nye impulser til «bedre bridge».

Annet opplag av

William B. Hersheth:

VIENNA-LEKSIKON

er nå utsolgt fra forlaget. Bokcentralen har dog ennå noen enkelt-eksemplarer som kan bestilles gjennom bokhandler.

BRIDGEFORLAGET